

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 16/2010 - 46 pàgines

Sessió ordinària del dia 25 d'octubre del 2010

El dia 25 d'octubre del 2010, dilluns, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 61/2010, que és el següent:

1. Examen i votació del Projecte de Llei de suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent a l'Institut d'Estudis Andorrans (IEA) per finançar el manteniment de les estacions nivometeorològiques del Centre d'Estudis de la Neu i la Muntanya d'Andorra (CENMA) per a l'exercici 2010.

2. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà.

3. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995.

4. Examen i votació de la Proposta d'acord sobre mesures de reactivació econòmica.

5. Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a diverses despeses d'inversió del Ministeri d'Educació i Cultura.

6. Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de diverses intervencions urgents de refeció i de reposició d'infraestructures de carreteres generals i secundàries.

7. Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, President del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi al Projecte de Llei de l'impost sobre el valor afegit.

8. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de Llei de modificació de la Llei de les finances públiques de 19-12-96.

9. Examen i votació del Projecte de Llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades dels treballs d'emergència per evitar la contaminació del riu d'Arinsal com a conseqüència d'un vessament accidental de gasoil.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Josep Dallerès Codina i Esteve López Montanya, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Franz Armengol Avellana
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sr. Carles Blasi Vidal
M. I. Sr. Josep M. Bringué Millat
M. I. Sr. Jordi Cadena Bons
M. I. Sr. Joan Cartes Ivern
M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
M. I. Sra. Anna Dolsa Montanya
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Jordi Font Mariné
M. I. Sr. Albert Font Massip
M. I. Sr. Joan Gabriel Estany
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sra. Mariona González Reolit
 M. I. Sr. Esteve López Montanya
 M. I. Sra. Celina Mandicó García
 M. I. Sra. Conxita Mora Jordana
 M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet
 M. I. Sra. M. Pilar Riba Font
 M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
 M. I. Sra. Bibiana Rossa Torres
 M. I. Sr. Amadeu Rossell Tarradellas
 M. I. Sr. Jaume Serra Serra
 M. I. Sr. Joan Torres Puig

També hi és present el M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Pere López Agràs, Ministre d'Economia i Finances; Xavier Espot Miró, Ministre d'Afers Exteriors i Relacions Institucionals; Vicenç Alay Ferrer, Ministre Medi Ambient, Agricultura i Patrimoni Natural; Susanna Vela Palomares, Ministra d'Educació i Cultura; Gerard Bàrcia Duedra, Ministre d'Ordenament Territorial, Víctor Naudi Zamora, Ministre d'Interior, Sílvia Eloisa Bonet, Ministra de Salut, Benestar i Treball, i Claudi Benet Mas, Ministre de Turisme, Comerç i Indústria.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Mariona González Reolit, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Gràcies senyora González .

Passem doncs al punt 1 de l'ordre del dia:

1. Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent a l'Institut d'Estudis Andorrans (IEA) per finançar el manteniment de les estacions nivometeorològiques del Centre d'Estudis de la Neu i la Muntanya d'Andorra (CENMA) per a l'exercici 2010.

L'informe per a la comissió legislativa d'Educació Recerca Cultura i Esports ha estat publicada en el Butlletí número 56/2010, de 5 d'octubre.

Exposa l'informe la senyora Rosa Gili Casals, nomenada ponent per part de la Comissió.

Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports va reunir-se el passat 30 de setembre, per analitzar el text del Projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a la transferència corrent a l'Institut d'Estudis Andorrans (IEA) per finançar el manteniment de les estacions nivometeorològiques del Centre d'Estudis de la Neu i la Muntanya d'Andorra (CENMA) per a l'exercici 2010, i l'esmena que li havia estat presentada.

L'esmena presentada, del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a l'exposició de motius, va ser analitzada i aprovada per unanimitat per la Comissió, i per tant, introduïda al text final del Projecte de llei.

Així doncs, del resultat d'aquesta votació, es desprèn el Projecte de llei que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gili. Passem a la intervenció dels grups parlamentaris.

Pel grup parlamentari d'Andorra pel Canvi, si Sr. Enseñat, teniu la paraula.

El Sr. Carles Ensenyat:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta sala considera avui un projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les estacions nivometeorològiques que entre altres tasques aportarà la informació necessària perquè Andorra pugui ajudar en la lluita contra el canvi climàtic. En aquest cas, aquest grup parlamentari, vol fer constar una doble satisfacció en la seva tramitació. En primer lloc satisfacció, doncs el treball en comissió legislativa ha estat ràpid, efectiu, i d'ampli consens. Així, d'una banda, l'esmena presentada pel grup parlamentari socialdemòcrata, ha estat acceptada per unanimitat per la Comissió, i encara que aquest projecte de llei sigui d'un transfons menor, queda clar i manifest que és possible l'entesa quan es busca. Les comissions, són les plataformes ideals per trobar aquest consens, i és una llàstima, que en qüestions d'ordre major, ningú vulgui afluixar o apropar postures, quan és precisament en el camp de la política on les diversitats s'han de trobar i poc a poc,

encaminar la nostra societat cap als canvis que necessita.

D'altra banda, els consellers que hi hem treballat, hem constatat que els grups parlamentaris d'aquest Consell poden treballar de forma àgil, sense enfrontaments partidistes, units pel bé comú i que lluny de les confrontacions partidistes aquest Parlament sap també treballar i treballa sense voluntats d'imposició.

En segon lloc, satisfacció, doncs des d'Andorra pel Canvi s'ha vist realitzat el requisit que al llarg del temps hem anat reclamant per a l'aprovació de projectes de llei similars. No incrementar més el deute del país, això és, estalvi. Estalvi en altres partides reals per fer front a aquests nous pagaments.

Aquesta doble satisfacció que acabo d'exposar, ens porta a una única conclusió possible, queda clar que quan les coses es fan per consens, i amb voluntat per totes les parts, surten positivament. Queda clar que quan es treballa amb consistència, buscant la utilitat pràctica i no amb guerres inútils. Quan es treballa amb objectius clars i congruents, tots els consellers d'aquesta cambra, posen la seva voluntat, el seu treball i el seu esforç. És doncs, una constatació de la dita *novis cumqui vellit*, amb nosaltres qui vulgui.

Senyors consellers, i ja acabant, aquesta sala ha estat arrastrada a una dicotomia insalvable i perillosa. Si es treballa i el nostre sentit comú ens porta a oposar-nos, ens acusen de bloquejadors, d'agitadors socials o d'intractables. En canvi, si no treballéssim i deixéssim passar tot el que aquest govern presenta, o pel contrari prenguéssim una tàctica de negació absoluta, de resistència al que fins i tot el nostre seny ens faria tirar endavant, no estaríem complint ni amb el nostre mandat constitucional ni amb el nostre compromís amb el poble andorrà que ens va elegir, ni digui'm idealista, amb la nostra obligació de fer d'aquest país una terra que acompleixi amb la necessitat de tots els seus habitants i de la seva realitat. Una tasca que en cap cas pot impulsar-se a través d'una maquinada mirada constant al passat. Així, i ja avançant que Andorra pel Canvi votarà favorablement a aquest projecte de llei, deixi'm acabar recordant que aquesta decisió és pren des de la total convicció que es pot treballar, si es vol, entre els diferents grups parlamentaris. Fet que s'ha constatat en el treball fet en el present projecte de llei i que es confirma cada dia, en el treball d'altres projectes i proposicions de llei que hi ha avui a tràmit parlamentari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel grup parlamentari reformista, Sra. Roser Bastida, teniu la paraula.

La Sra. Roser Bastida

Gràcies Sr. síndic.

Al llarg d'aquest any, els projectes de llei de crèdit extraordinari i de suplement de crèdit presentats pel Govern han estat una constant, arribant fins i tot diria a monopolitzar i a col·lapsar les sessions del Consell General.

El Grup Parlamentari Reformista, de manera responsable, ha facilitat o ha permès gairebé sempre la seva aprovació, fins i tot en aquells casos on no es compartia del tot la seva forma de finançament.

Ara bé, a aquestes alçades de curs –per dir-ho d'alguna manera–, tant pel que fa al calendari pressupostari com pel que fa al calendari polític de la legislatura defensat pel nostre grup, no continuarem aprovant nous crèdits extraordinaris o suplementos de crèdit exceptuant en els casos en què la urgència o la necessitat per al país ho justifiquin.

Conseqüentment, el Grup Parlamentari Reformista votarà negativament el present projecte de llei de suplement de crèdit per fer front a una transferència corrent a l'Institut d'Estudis Andorrans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Bastida.

Pel grup parlamentari socialdemòcrata no hi ha intervenció. Pel Govern, no hi ha intervenció. Passarem doncs a la votació del projecte de llei. Vots a favor, vots en contra, abstencions.

Recompte.

La Sra. Mariona González:

Sí, Sr. síndic.

17 vots a favor i 11 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista, doncs, del resultat declaro aprovat el projecte de llei.

Passem doncs al punt número 2 de l'ordre del dia.

2. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 51/2010 del 15 de setembre, i el criteri de Govern ha estat publicat en el Butlletí número 57/2010 de 7 d'octubre. Per llegir el criteri de Govern intervén el Cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament el criteri del Govern que figura en el Butlletí del consell és el següent:

El Govern ha examinat la Proposició de llei de modificació de la Llei de creació i funcionament del raonador del ciutadà presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, pel M. I. Sr. Joan Gabriel Estany, president del Grup Parlamentari Reformista i pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, publicada al Butlletí del Consell General número 51/2010, del 15 de setembre del 2010 i, d'acord amb el que disposa l'article 103.2 del Reglament del Consell General, manifesta el seu criteri en base a les següents consideracions:

El Ministeri d'Interior ha analitzat la Proposició de llei relativa a la modificació de la Llei de creació i funcionament del Raonador del ciutadà, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Grup Parlamentari Reformista i el Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, publicada al Butlletí del Consell General número 51/2010, del 15 de setembre del 2010, i ha presentat una Nota al consell de ministres.

El Govern comparteix la voluntat de reforçar l'àmbit d'actuació del raonador del ciutadà i el fet que s'introdueixi en el seu àmbit competencial la defensa de la Convenció sobre els drets de l'Infant, adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides, el 20 de novembre de 1989, atenent, a l'ensem, la Recomanació 1121 (1990) de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa. En conclusió, el Govern dóna el seu suport a la tramitació de la Proposició de llei. I aquest és el criteri que el Govern sotmet al Consell General.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cap de Govern.

Passem doncs a les intervencions dels grups parlamentaris. Per part d'Andorra pel Canvi, si, Sr. Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat;

Gràcies Sr. síndic.

Andorra pel Canvi vol fer constar novament que és un plaer comprovar el consens unànime entre els tres grups parlamentaris per aquesta iniciativa legislativa adreçada a donar un major accés a la protecció dels infants. Quan no hi ha majoria, és voluntat del poble que ens entenguem, i és la nostra obligació entendre'ns. Però senyors, governar no és en cap cas que uns manin i que els altres es limitin a obeir. Les accions consensuades, són la millor solució per fer avançar un pas la nostra societat, doncs la negociació vol dir que no impera la idea de l'un sobre l'altre, sinó que obliga a trobar una idea intermitja i encara que potser no serà la millor, si fa consens serà l'adequada per fer progressar la nostra societat de forma cohesionada. Així, tal com sempre s'ha defensat des d'aquest grup parlamentari, tota proposta nascuda des del diàleg entre totes les forces d'aquesta sala, com ho és la present, serà recolzada amb els nostres vots favorables.

No és cert que com fa pocs dies es va dir, 14 consellers es limitin a dir no a tot el que el partit socialdemòcrata presenta, afirmació que d'altra banda és inconsistent, impròpia i contrària a la veritat. Conseqüentment, i no volent repetir l'exposat, Andorra pel Canvi donarà suport a la present proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat.

Pel grup parlamentari reformista, Sr. Ladislau Baró teniu la paraula.

El Sr. Ladislau Baró

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per la nostra part, doncs expressar la nostra voluntat de donar ple suport a la proposició de llei presentada pels presidents dels tres grups parlamentaris. Bé, entenem que amb aquest text legal el que es fa és ampliar doncs el radi d'acció de les tasques realitzades pel raonador del poble, l'altre dia a la comissió legislativa d'Interior vam poder escoltar el seu informe relatiu a l'any 2009. Vam poder valorar la important tasca que des de l'oficina del raonador es desenvolupa i ben aviat tenim la intenció de presentar al ple les conclusions d'aquest

informe, i a la vegada pensem doncs que és important pesem, ampliar el seu radi d'acció fent-lo quadrar de forma plena amb el compromís que va adquirir el nostre País en ratificar l'any 95 la Convenció Internacional dels drets de l'Infant, ja que amb l'esmentat tractat internacional, es demana als diferents estats membres que es pugui fer participar aquesta institució alhora d'enfortir els drets dels infants, atribuint al Raonador facultats alhora d'informar, d'aconsellar i d'ajudar als menors d'edat davant de possibles vulneracions dels seus drets. Amb els canvis legislatius que ara es proposen i que ara estem examinant el que es fa és adequar la llei que regula la institució del Raonador del ciutadà amb aquestes exigències i per tant pensem que és un decidit pas de cara a l'enfortiment dels drets humans al nostre País. En aquest sentit reitero el nostre total suport a aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Baró. Pel Grup Socialdemòcrata. Sra. Anna Dolsa, teniu la paraula.

La Sra. Anna Dolsa.

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sembla que s'han dit moltes coses al respecte. Només recordar que el Raonador del ciutadà és la persona que actua com a comissionat del Consell General i la seva missió és vetllar pel compliment i l'aplicació dels drets i les llibertats recollits en la nostra Constitució.

Enguany s'ha volgut reforçar l'àmbit d'aquesta institució introduint en el camp de la seva competència la Convenció sobre els drets de l'infant, adoptada per l'Assemblea de les Nacions Unides en la seva sessió del 20 de novembre de 1989.

Un dels articles del text especifica que els estats part es comprometen a garantir a l'infant la protecció i les atencions necessàries per al seu benestar, alhora que disposen de quina manera s'han de protegir els seus drets.

Vull recordar també, que el 20 de novembre de l'any 2009, amb motiu del 20è aniversari d'aquesta Convenció, i a petició dels tres grups parlamentaris, Sindicatura va acordar celebrar conjuntament amb les escoles un acte consistent en la lectura del text aprovat per les Nacions Unides. Per aquest motiu nosaltres considerem que reforçar la institució del Raonador perquè pugui defensar els drets dels infants és un bon motiu i el grup parlamentari socialdemòcrata donarà suport a aquest projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Dolsa. A la vista doncs de les intervencions es pren en consideració el text per assentiment de la cambra tal com es va plantejar en Junta de Presidents, els diferents grups van emetre la idea de renunciar al termini d'esmenes. És així?

A la vista doncs que es renúncia al termini d'esmenes dono la proposició de llei per aprovada per assentiment.

Passem doncs al punt tercer de l'ordre del dia.

3. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 53/2010, de 23 de setembre, i el criteri de Govern ha estat publicat en el Butlletí número 57/2010, de 7 d'octubre. Per llegir el criteri de Govern intervé el Sr. Cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern Manifesta el seu criteri en base a les següents consideracions.

El Ministeri d'Interior ha analitzat la Proposició de llei relativa a la modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995, presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, publicada al Butlletí del Consell General número 53/2010, del 23 de setembre del 2010, i ha presentat una Nota al consell de ministres que és la base d'aquest criteri.

El Govern valora positivament aquesta Proposició de llei i comparteix l'objectiu essencial de facilitar la naturalització per residència a Andorra.

Igualment, el Govern considera encertades les modificacions proposades atès que resolen algunes situacions que el text vigent no facilita prou adequadament, com ara la integració efectiva dels ciutadans andorrans.

Quant al contingut de la Proposició de llei, en referència concreta als articles 4, 5 i 6, modificació dels articles 9, 11.1 i 11.2, respectivament; als efectes d'adquisició de la nacionalitat andorrana en base als articles referits de la Proposició de llei, es requereix, entre altres, l'acreditació d'haver "tingut la seva

residència principal i permanent al Principat d'Andorra...".

En aquest context, en matèria d'immigració i, concretament en termes de residència, la Llei qualificada d'immigració vigent defineix en el seu article 51 el concepte de residència, assentant que ha de ser permanent i efectiva als efectes d'acreditar la seva existència, sent aquests dos requisits els pressupòsits de fet que permeten ser titulars d'una autorització de residència o treball a Andorra.

En aquest sentit l'aplicació dels articles referits de la Proposició podria portar a una interpretació que entraria en contradicció amb la Llei qualificada d'immigració.

Efectivament, atès que, d'una banda, en el marc d'aplicació de la Llei qualificada d'immigració es desestima la renovació d'una autorització de residència en el cas que l'interessat no hagi mantingut la seva residència permanent a Andorra i, d'altra banda, en aplicació de la Proposició de llei, aquest mateix interessat tindria dret a l'atribució de la nacionalitat andorrana tot i que la seva residència no hagués estat permanent, segons la Llei qualificada d'immigració.

En aquesta línia, en opinió del Govern i per coherència, caldria millorar la descripció dels supòsits de fet previstos en la Proposició de llei, en el sentit de requerir als sol·licitants ser titulars d'una autorització de residència i/o treball al Principat d'Andorra.

En conclusió, ateses aquestes consideracions, el Govern es mostra favorable a la tramitació de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995, i recomana millorar la descripció dels supòsits de fet previstos en els seus articles 4, 5 i 6 en el sentit de requerir la titularitat d'una autorització de residència i/o treball al Principat d'Andorra.

Aquest és el criteri que el Govern sotmet al Consell General.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cap de Govern. Per presentar la Proposició de llei, en representació del Grup Socialdemòcrata intervé la Sra. Mariona González, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. Síndic.

Molts anys han transcorregut des del Decret del 17 de juny del 1939, que va constituir el primer text

legal positiu sobre la nacionalitat andorrana. I, en aquests anys s'han anat succeint tota una sèrie de modificacions per tal d'intentar completar, ampliar i adequar el dret a la situació canviant de la vida i l'evolució dels fluxos migratoris al Principat.

Aquests canvis de la vida al Principat han passat per una gran transformació econòmica i un gran creixement demogràfic. Es va passar d'una societat tradicional rural amb una economia de subsistència, a una societat amb un gran canvi d'orientació econòmica que va engegar un procés continu de creixement econòmic i demogràfic. Aquest trencament amb el sistema econòmic tradicional basat en la ramaderia i l'agricultura va fer que es passés d'una societat en la que els andorrans i andorranes es veien molt sovint obligats a emigrar als països veïns per realitzar treballs estacionals, o bé per instal·lar-se definitivament, atrets per la industrialització a Catalunya i la necessitat de mà d'obra a França, a una societat acollidora d'immigrants.

Ningú dubta que aquests immigrants han treballat colze a colze, amb els andorrans pel desenvolupament econòmic i social d'Andorra. Aquesta realitat ens va portar a aprovar la Llei qualificada de la nacionalitat del 5 d'octubre del 1995. En aquesta llei es va introduir la possibilitat, per a una persona estrangera, d'adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització després d'un període determinat de residència al Principat, quedant fixat aquest període en vint-i-cinc anys. Nou anys més tard, en la Llei qualificada de la nacionalitat del 27 de maig del 2004, la constatació que l'adopció d'aquella mesura va significar a la pràctica un enriquiment i una aportació positiva per a la cohesió de la societat andorrana i del sentiment nacional, que participa de forma absoluta en la definició de l'Estat i en reforça les bases, ens va portar a la seva modificació, fixant en vint anys el termini de residència al Principat que permet demanar la naturalització; al mateix temps, va obrir una possibilitat específica de naturalització per als joves que haguessin cursat tota l'educació obligatòria en centres educatius del Principat, en la que aquell termini es reduïa a deu anys, i equiparava la situació dels fills adoptius i els fills biològics a efectes de nacionalitat, en determinats supòsits. En una segona modificació es va completar aquesta última equiparació.

Ha transcorregut un temps prudencial des de l'entrada en vigor de les modificacions esmentades, i el resultat de la seva aplicació s'ha de tornar qualificar com d'indubtablement positiu, tot i que insuficient en termes d'integració pel que fa als drets polítics.

Per aquest motiu, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, creu que cal anar més enllà i fer un nou pas per facilitar la naturalització per residència a Andorra, i aquest és l'objectiu essencial que persegueix la Proposició de Llei que avui examinem per pronunciar-nos sobre la seva presa en consideració.

Amb aquesta finalitat, proposem reduir a quinze anys el període de residència a Andorra que permet adquirir la nacionalitat andorrana per naturalització. La Proposició de Llei estableix també que aquest període de quinze anys pot ser acumulatiu, a condició que almenys els cinc anys immediatament anteriors a la data de la sol·licitud la residència hagi estat en forma continuada.

Per congruència amb aquesta modificació, es proposa rebaixar també el termini de residència per a l'adquisició o la recuperació de la nacionalitat andorrana en els dos supòsits en què la Llei vigent l'estableix actualment en quinze anys, que són el de l'article 9 (nèts d'una persona de nacionalitat andorrana) i el de l'article 26.3 (recuperació de la nacionalitat andorrana de qui l'ha perdut per aplicació dels articles 4 o 5 de la Llei).

Amb la mateixa lògica, proposem també reconèixer la nacionalitat andorrana als infants nascuts al Principat d'Andorra, fills de pare i mare estrangers, quan un almenys dels seus progenitors hagi tingut la seva residència principal i permanent a Andorra durant els sis anys anteriors al naixement, en lloc dels deu anys de residència que exigeix actualment la Llei, mantenint l'equiparació total entre fills naturals i fills adoptats.

Com ja he dit abans la Llei vigent estableix un supòsit especial de naturalització per residència de només deu anys, per a aquells joves que hagin cursat íntegrament l'escolaritat obligatòria en centres educatius del Principat. L'esmentat període coincideix amb el de l'escolaritat obligatòria, que també abasta un període de deu anys (dels 6 als 16 anys). Aquesta disposició no és aplicable, però, a aquells infants i joves que arriben al Principat després d'haver cursat al seu país d'origen el primer o els primers anys de l'escolaritat obligatòria, i això limita notablement el seu camp d'aplicació. Per aquest motiu, i amb la voluntat d'ampliar el camp d'aplicació d'aquella norma, la Proposició de Llei proposa rebaixar de deu a sis anys el període d'escolaritat obligatòria seguit a Andorra que ha de tenir l'interessat, sense modificar, això sí, el termini de residència de deu anys.

Finalment, ha semblat convenient aprofitar aquest proposició per intentar donar una redacció més clara

a l'article 9.1 de la Llei, que ha plantejat alguns problemes d'interpretació.

Volem agrair a Govern el seu criteri favorable i comentar que avaluarem convenientment les seves observacions al contingut de la Proposició de Llei.

Ara, després de fer un petit repàs al contingut de la proposició de Llei i d'haver explicat els motius que ens han portat al Grup Parlamentari Socialdemòcrata a presentar-la a tràmit parlamentari, crec que falta la part més important de la meva intervenció. La meva intervenció que la faig, evidentment, en nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata. Amb el desig de que sigui la més important però no, diríem, la més difícil o impossible.

I aquesta no és altra que la de intentar convèncer a totes i tots els consellers generals per tal de que sigui el Consell General en ple, el que consideri, arribat el moment oportú, de fer un altre pas per facilitar la naturalització per residència a Andorra.

I això crec que és important perquè, per diversos motius però, començaré:

Perquè des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata no ho hem fet per cobrir un expedient ni per quedar bé. Ho fem perquè realment estem convençuts que cal aconseguir que, progressivament, la població andorrana de dret tendeixi a equiparar-se amb la població de fet. És just i sensat pensar que totes les persones que contribueixen, i han contribuït, al creixement del país, de forma decidida i continuada, el puguin sentir com a seu i que l'estat així els hi reconegui.

Perquè estem convençuts que la participació plena dels ciutadans és la clau per una bona i exitosa integració i cohesió social.

Perquè permetre a més ciutadanes i ciutadans participar més activament en la vida política d'Andorra, ens animaria encara més als polítics a tenir en compte plenament les preocupacions i els interessos d'un ventall més gran de ciutadania.

Perquè entenem que existeix tota una sèrie d'elements indispensables, i aquest n'és un, per la prosperitat econòmica i social d'un país. Una societat cada dia més justa, més solidària, més tolerant, més cohesionada, més integradora, més progressista i també més oberta al món.

Perquè a les recomanacions del quart informe de la Comissió Europea contra el Racisme (ECRI) no hi tornem a llegir el que hem pogut llegir en els tres primers informes que ens han fet: que els anys demanats per a l'obtenció de la nacionalitat són massa restrictius; i puguin constatar que hem fet un pas decidit per acostar-nos a les recomanacions del Conveni europeu sobre la nacionalitat que no

preveuen un període de més de 10 anys de residència.

Perquè aquesta és una mesura altament compartida, com hem pogut veure fa poc, per una majoria de la població. I perquè potser tenint en compte el que la majoria vol doncs no donaríem

I, perquè potser tenint en compte el que la majoria vol, no donaríem tota la raó al 68% dels enquestats doncs de que creu que els polítics no tenim en compte a la gent.

Jo desitjo fermament, i ho desitgem tot el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que la nostra intervenció hagi tingut la virtut de confirmar el suport de les Sres. i Srs. Consellers Generals per la presa en consideració de la proposició de Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de la nacionalitat, del dia 5 d'octubre del 1995.

Moltes gràcies Sr. Síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mariona González. Passo la paraula al Grup d'Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. Síndic.

Com hem pogut escoltar el Grup Parlamentari Socialdemòcrata proposa una reducció del temps de residència de 20 a 15 anys per accedir a la nacionalitat andorrana, i també proposa que no faci falta que el període de residència sigui continuat. És a dir que es puguin sumar períodes separats de residència i altres modificacions de la Llei de nacionalitat.

Per a la gran majoria dels nostres residents, que són ciutadans espanyols francesos i portuguesos, aquesta iniciativa només afectarà els seus drets polítics, en canvi no afectarà els seus drets econòmics, que segueixen dependent dels 10 anys de residència.

El grup parlamentari Socialdemòcrata proposa reduir de 20 a 15 anys el període per accedir a la nacionalitat, però al mateix temps no proposa pas reduir proporcionalment de 10 a 7 anys i mig el temps per accedir als drets econòmics. Deixa prou clar quina és la seva intenció real.

La seva intenció real, és incrementar el nombre de persones amb drets polítics, el nombre de votants. Provablement de cara a unes eleccions anticipades amb l'esperança que dins dels nous passaports hi hagi una major proporció de votants d'esquerra. Per tant, estem davant d'una iniciativa estratègica electoral o

pot ser política per facilitar el dret a vot, que poc té a veure amb un projecte d'integració social.

Personalment he viscut, he passat, pel procés d'accedir a la nacionalitat andorrana de la mateixa manera que ho han fet una gran part dels ciutadans que avui en dia tenen el passaport andorrà.

Per mi és un honor gaudir d'aquest passaport i haver assolit els requisits que permeten accedir a la nacionalitat andorrana. No obstant, la realitat és impertinent i ens recorda, ens segueix recordant, que una cosa és adquirir el passaport, una cosa és complir amb tots els requisits per accedir a la nacionalitat andorrana i una altra de ben diferent és quedar lliure de prejudicis arcaics. I per il·lustrar-ho només cal recordar les paraules que el Cap de Govern em va dedicar en el decurs d'una recent sessió del Consell General.

Recordem que textualment el Cap de Govern li va dir a aquest conseller. "una persona que ni s'ha criat a Andorra, ni hi ha crescut, ni hi ha fet el Batxillerat, no està en disposició de saber quines són les relacions personals del nostre País".

Potser a proposta del Cap de Govern fora bo incloure aquests preceptes a la Llei de la nacionalitat com a condició *sine qua non* per poder obtenir-la. Almenys d'aquesta forma ens evitaríem la hipocresia d'atorgar la nacionalitat a algú per després recordar-li que tenir-la no vol dir ser igual a la resta.

En tot cas, a la vista dels resultats de l'enquesta de Govern, segons els quals més del 60% dels andorrans majors de 18 anys estan d'acord que es baixin de 20 a 15 els anys de residència i, coses casuals de la vida, es va decidir fer aquesta enquesta i entregar els resultats uns dies abans d'aquesta sessió. Doncs, si més del 60% dels andorrans majors de 18 anys estan d'acord en què es baixin de 20 a 15 els anys de residència per optar a la nacionalitat, no els hauria de fer cap por anar a un referèndum. Acostar al ciutadà la presa de decisions, com molt bé deia la companya consellera. Permetin que la gent es pugui expressar de forma lliure i directa.

La proposta que sempre ha defensat Andorra pel Canvi i que formava part del nostre programa electoral, conforme la nacionalitat, estàvem disposats a que es considerés baixar el requisit de 20 a 15 anys o menys però sempre passant per un referèndum, i això ja formava part del nostre programa electoral. És una proposta que segueix el més pur rigor constitucionalista, ja que en el moment en què s'amplia la sobirania donant nous drets i l'Estat s'obliga a unes noves obligacions constitucionals, aquesta ampliació de drets i deures de l'Estat és de rigor que es faci per la via de la consulta directa, per la via d'un referèndum.

Per tant, Andorra pel Canvi diu si a fer un referèndum per la nacionalitat però diu no a la presa en consideració d'aquesta Proposició de llei.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Pel grup parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach, teniu la paraula.

Sra. Olga Adellach

Gràcies Sr. Síndic.

El Grup Parlamentari Reformista ha analitzat la presa en consideració de la Proposició de llei qualificada de modificació de la Llei qualificada de nacionalitat, del 5 d'octubre de 1995.

Primerament, volem manifestar la nostra disconformitat amb el calendari polític que ha escollit el Grup Parlamentari Socialdemòcrata per a la tramitació d'aquesta Proposició de llei.

Aquesta és una legislatura atípica en què un govern, que no té majoria, i és incapaç d'arribar a acords polítics per a assolir l'estabilitat parlamentària s'entossudeix en allargar una situació excepcional i perjudicial pel País.

Els reformistes creiem que si es volen fer mínimament bé les coses, el que cal és acabar de treballar les lleis fiscals directes, concloure'n la negociació, si és que hi pot haver consens, i donar per acabada la legislatura.

Senyor Cap de Govern, això no és impaciència per acabar la legislatura, com vostè afirma de vegades. Això és voler evitar el que el Govern sembla voler fer: portar el país cap un interminable clima de precampanya electoral en uns moments, a més, prou complicats per a la nostra economia.

Es tracta d'una legislatura molt particular i que es troba en un punt en què és molt difícil poder treballar temes que requereixen un important clima de diàleg i de consens.

Tot i aquesta situació, el grup socialdemòcrata ha decidit portar a debat parlamentari un tema tan important com és el de la nacionalitat, en un moment polític en què tothom ja pot constatar que la legislatura està pràcticament esgotada.

Si els socialdemòcrates pensen que aquest és el millor moment i la millor manera per tractar, un tema com el de la modificació de la Llei de la nacionalitat estem ben arreglats.

Nosaltres creiem que el que vostès estant fent és purament electoralisme, en un moment en què el Cap de Govern està anunciant eleccions generals per

la propera primavera, aquesta Proposició de llei l'únic que intenta és sumar vots.

Com és que quelcom com la modificació de la Llei de la nacionalitat no pot esperar la propera legislatura?

No hi ha temes més importants avui i més prioritaris, pel nostre País?

Per què no parlem de reactivació econòmica, de crear nous llocs de treball, d'ajudar a les famílies que no tenen feina? I deixem també de parlar de tants crèdits extraordinaris.

Parlem d'ajudar a la gent que ho necessita, parlem de tots els canvis que vostès havien de fer i encara estem esperant.

La qüestió de la nacionalitat és un tema clau en el debat polític de qualsevol estat. Es tracta de definir, quan es parla de nacionalitat, de l'abast dels drets i de les obligacions dels ciutadans que formen part d'un país.

El tema de la nacionalitat, però, adquireix encara més importància quan es planteja en el marc d'un petit estat com Andorra. I si, a més, es té en compte l'extraordinari pes que la immigració ha tingut en la conformació de la nostra societat la qüestió que ara estem tractant adquireix una dimensió transcendental.

Andorra és i ha estat una terra d'acollida; i ho ha de continuar sent. La integració dels nouvinguts i la cohesió de la nostra societat són reptes permanents del nostre Estat, als quals sens dubte cal continuar donant resposta, des de diferents àmbits normatius i d'acció política.

La política de la nacionalitat és un dels elements essencials a l'hora de parlar d'integració. Però cal reconèixer que, a la vegada, i donades les especificitats del nostre País, que una modificació legislativa com la que avui s'examina, s'ha de fer amb normalitat política i avui malauradament no existeix, ni ha existit en aquesta legislatura. El diàleg, el consens i l'estabilitat política necessaris per afrontar un tema com el que ara tractem no es donen, en aquesta legislatura i menys ara que ja estem al final de l'agonia del curt mandat socialdemòcrata.

Bé, parlem d'aspectes importants i recordem que la Constitució estableix en el seu article 7.2 que l'adquisició o el manteniment d'una nacionalitat diferent de l'andorrana implicarà la pèrdua d'aquesta en els termes i terminis fixats per la llei. I cal que reconeixem tots plegats que gairebé 18 anys després de l'aprovació del text constitucional el nostre ordenament jurídic no ha estat capaç de fer complir aquest mandat constitucional.

Aquesta qüestió ens ha de fer reflexionar, ja que d'alguna manera posa en dubte la força d'obligar, que el dret ha de tenir en tot estat constitucional.

Un precepte com el que estableix l'article 7.2 té especial sentit en una comunitat petita com la nostra i, en qualsevol cas, s'hi es vol replantejar el seu contingut s'ha de fer en el marc d'una reforma constitucional. El que no té sentit és voler revisar qüestions essencials sobre l'adquisició de la nacionalitat sense fer una reflexió sobre la incapacitat del nostre ordenament jurídic per fer complir aquest precepte.

Cal veure amb deteniment les possibilitats que ofereix la normativa internacional en matèria de convenis per evitar la doble nacionalitat. Cal estudiar com es pot fer complir l'article 7.2 des del nostre sistema jurídic.

Això s'hauria de fer conjuntament, entre totes les forces polítiques que formem part d'aquest Consell General i s'hauria de fer amb diàleg i consens.

A més, davant d'aquestes exigències, necessàries per a fer bé les coses, el Grup socialdemòcrata presenta, sense majoria suficient i sense diàleg previ, una proposta de modificació de la Llei de nacionalitat. I ho fa, a més, sense considerar les vies complementàries que el dret, tant internacional com intern, pot oferir per a fer complir el que estableix la Constitució. D'això se'n diu fer els deures de pressa i corrent, només pensant en cobrir l'expedient electoral de cara a la galeria. Una vegada més, els hi fem memòria, de que el que vostès estant fent és purament electoralisme.

També, és important recordar que en la legislatura 94-97, en la que es va aprovar la llei qualificada que ara es vol modificar, el Consell General va aprovar, per unanimitat, el 30 de juny de 1995, una proposta d'acord que preveia la negociació de convenis d'intercanvi d'informació relativa a l'adquisició de la nacionalitat, a fi de resoldre la problemàtica de la doble nacionalitat. La referida proposta d'acord, com massa sovint passa, va caure en l'oblit.

Potser seria bo reconsiderar el contingut d'aquesta proposta i analitzar-ne la seva viabilitat, quan es recuperin les condicions d'estabilitat política necessàries per tractar aquestes qüestions.

Els Consellers Generals del Grup Parlamentari Reformista sabem que aquest no és un tema senzill. I per aquest motiu veiem que és necessari tractar-lo en condicions polítiques de normalitat i d'estabilitat que avui no tenim.

El fet que l'ordenament jurídic no sigui capaç de fer complir un mandat constitucional és preocupant, ja que debilita els fonaments del propi estat de dret.

Però també són preocupants les conseqüències d'aquest fet. Amb el no compliment de l'article 7.2 de la Constitució s'estan creant dues comunitats diferenciades de ciutadans andorrans: la dels que tenim només una única nacionalitat i la dels que en tenen més d'una.

Això pot portar a plantejar problemes de viabilitat futura en un estat de petites dimensions com el nostre. A més, la realitat econòmica i les exigències laborals d'avui, que són diferents a les de l'any 1993 –quan es va aprovar la Constitució–, incentiven la decisió personal de mantenir més d'una nacionalitat.

Tots sabem que per trobar feina en els països del nostre entorn i en la Unió Europea en general, el fet de tenir una nacionalitat altra que l'andorrana facilita molt les coses. Probablement, una via paral·lela o alternativa a les que abans esmentàvem per tractar la qüestió, passi per desincentivar el manteniment de més d'una nacionalitat.

Per tant, cal arribar a acords amb la Unió Europea per tal d'assolir que la ciutadania andorrana tingui accés sense restriccions al món laboral i formatiu d'aquests països. Aquest és un camí molt clar, probablement el millor, per a solucionar el problema de la doble nacionalitat.

Per acabar aquesta intervenció, volem insistir, en què el compliment de l'article 7.2 de la Constitució és essencial per assegurar la igualtat d'oportunitats de tots els andorrans i la preservació de la identitat del país. Com més es vulguin flexibilitzar els criteris de naturalització, més necessari és assegurar-se del compliment del precepte de la no doble nacionalitat. Per poder assolir un just equilibri entre els drets i els deures de cadascú, bàsic per a poder mantenir una societat oberta i cohesionada.

Hem fet, doncs, esment d'alguns dels aspectes que estan lligats al debat sobre una possible reforma de la Llei de la nacionalitat. Aspectes que avui no estan resolts, ni tan sols, estan plantejats.

Per tot el que s'ha exposat, els Consellers del Grup Parlamentari Reformista votarem en contra de la presa en consideració d'aquesta proposició de llei.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach. Pel Govern passo la paraula al Sr. Pere López. No.

No hi ha intervenció per part de Govern.

Doncs acte seguit passem a la votació de la presa en consideració, o no, del text.

Ah, doncs iniciem una segona intervenció.

Sra. Mariona González, teniu la paraula.

La Sra. Mariona González:

Moltes gràcies Sr. Síndic.

Miri, primer en contesta a la opinió del Grup Parlamentari d'Andorra pel Canvi. Bé, aquí ha fet una barreja i jo crec que ha intentat confondre els ciutadans barrejant els drets polítics amb els econòmics. Només dir que en adquirir els drets polítics ja s'adquireixen els drets econòmics i a més a més crec que tothom és conscient que si avui és pren en consideració aquesta Proposició de llei i s'arriba a la seva votació afirmativament no hi ha temps material perquè aquesta por que té vostè de que tots aquests nous andorrans puguin votar a l'esquerra del País, ens puguin votar a nosaltres, no hi ha temps material per fer-ho. Perquè com bé ha dit ara la Sra. Olga Adellach, hi ha un requisit indispensable que tal com ens marca l'article 7.2 de la Constitució, que és la renúncia a la nacionalitat i no es va tant de pressa.

Després també ens parla de referèndum. Doncs miri nosaltres entenem que no cal cap referèndum. El punt 1 de l'article 7 de la Constitució diu, i llegiré textualment: "la condició de nacional andorrà així com les seves conseqüències jurídiques, s'adquireix, es conserva i es perd d'acord amb el que es reguli en Llei Qualificada". I així ho hem fet. De la mateixa manera com he dit en la meva intervenció, també s'ha anat fent al llarg dels anys, i no n'ha calgut cap de referèndum. Però jo crec que el que fan és amagar-se darrera del referèndum. Sinó entenem que si no intenten amagar-se haurien de demanar al mateix temps que demanen el referèndum el sentit del vot. Com a polítics escollits pels ciutadans que són, i sobretot si volen exercir honestament el càrrec pel qual han estat elegits, ja que són diguéssim els únics que parlen de referèndum s'haurien de posicionar en contra, a favor o amb l'abstenció. Però miri, no m'estranya aquest posicionament seu, aquesta manera d'intentar confondre els que ens estan escoltant o els que després podran llegir a la premsa el resultat d'avui, malgrat les intervencions que ha fet abans el Sr. Carles Enseñat parlant d'aquest consens i de que no és veritat totes aquestes

Coses que es diuen, doncs miri jo crec que en el que portem de legislatura la tònica d'avui, la tònica del Sr. Nomen, ha estat constant no? Jo li voldria recordar aquí totes les manifestacions que ha fet doncs, entre altres: "els socialdemòcrates no ho feu bé, això no ho sabeu fer, teniu un bloqueig al cap, heu fet un error gravíssim, no teniu projectes" i d'altres qualificatius semblants. Però això sí, igual que amb allò referent a la nacionalitat, escudats i amagats rere la crítica, el no, rere la demagògia i el populisme, sense cap alternativa ni projecte alternatiu, perquè jo he acabat d'escoltar-lo i l'he

escoltat molt atentament, i encara no sé si vostè esta a favor de rebaixar la nacionalitat o el dret a l'adquisició de la nacionalitat per naturalització de 20 a 15 anys. Encara no ens ho ha dit, ni ho ha dit als ciutadans i ciutadanes que ens escolten i jo crec que això és irresponsabilitat política. I vostès es diuen Andorra pel Canvi, jo no sé exactament què volen canviar perquè tampoc m'ha quedat ben bé clar. Jo crec que més que voler canviar volen destruir i prou, no sé, amb aquesta nova manera de fer política que potser sí que és el que volen canviar no? Però que nosaltres ni compartim ni compartirem mai.

Després també he escoltat molt atentament la Sra. Adellach, ha parlat de calendari polític, d'electoralisme, i jo crec que o no m'ha escoltat o no m'ha entès en la meva primera intervenció. Perquè jo ho he dit ben clar que nosaltres no ho fèiem ni per cobrir l'expedient ni per quedar bé. A més, ja ho hem vist, no hi ha temps material de ara entrar una legislativa que l'hem entrat ara perquè volíem, teníem la intenció que aquesta cambra parlamentària ens la prenguéssim en consideració i hi hem estat treballant força temps des del grup parlamentari socialdemòcrata. És una llei que requereix... de vegades toques una petita cosa i tècnicament les has de tocar totes, llavors ens hi hem mirat, ens hi hem mirat i remirat i crec que els que tècnicament la coneixen sabran que no estic dient cap mentida sino que estic dient la veritat que ens hem agafat el temps per poder-la estudiar molt acuradament.

Miri no ens cal fer electoralisme senyora Adellach, aquesta proposta la dúiem al programa del 2001, al programa del 2005, al programa del 2009. Al 2003 vam entrar una Proposició de llei des del grup parlamentari socialdemòcrata en què alguns dels que estàveu aquí assentat ens la va rebutjar, va dir que tampoc no era el moment. Miri electoralisme seria haver-la preparat després de conèixer el resultat d'aquesta enquesta sense haver-ne parlat mai abans però tothom sap que fa molts anys que n'estem parlant i que n'estem convençuts que s'ha de fer.

Jo el que crec és que és la seva la posició electoralista. I dic que és electoralista perquè em consta que molts dels seus electors hi estan a favor d'aquesta proposta nostra i és més -em consta perquè jo he llegit avui el vostre president de grup parlamentari, perquè el llegeixo sempre i em sap greu que no hi sigui, però que sàpiga que quan li fan una entrevista el llegeixo- em consta que membres del vostre grup també hi esteu a favor. En canvi no ens la voteu. Això és electoralisme. Per què no ens la voteu?

Doncs mireu, perquè creieu que una part del vostre electorat, d'aquell electorat més conservador, el podeu perdre. Senzillament per això, perquè com a mínim ningú em pot dir aquí i avui del vostre grup que no hi ha com a mínim una persona i molt representativa que és el president del grup, perquè avui a la premsa l'he llegit i ell ha dit que hi estava d'acord. Llavors l'electoralisme no el fem nosaltres, el feu vosaltres. Que quedi entès.

Això lamentablement és el que passa, per vosaltres no és mai el moment oportú.

El Sr. síndic general:

Sra. Mariona, per "vostès", si us plau.

La Sra. Mariona González:

Perdonin, per vostès, Sr. Síndic ha estat sense cap mala intenció, ja em coneixen que no hi ha cap...

Per vostès això és el que passa, que no és mai el moment oportú. Ni ho ha estat durant aquests 15 anys que heu governat ni ho és ara i saben perquè?

Doncs perquè no n'hi ha prou amb canviar-se el nom. No n'hi ha prou amb canviar-se d'etiqueta, de camisa, és a dir, o s'és reformista o no se n'és. I ja pots anar canviant el nom cada setmana si convé que el que compta són els fets i aquests fets no hi són. Miri nosaltres no tenim cap motiu per pensar que no es fa complir l'article 7.2 de la Constitució. Si vostès en tenen algun prenguin una iniciativa i nosaltres ens l'estudiarem i probablement si veiem que tenen algun motiu els la recolzarem.

Moltes gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González. Per al·lusions serà al final del torn. Per Andorra pel Canvi Sr. Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. Síndic.

Hem escoltat atentament el discurs, Bueno, míting de la Sra. González en què se li nota un to constructiu, consensuador, i tothom pot entendre el senzill que és en una reunió amb ella arribar a acords. És una persona que treballa en equip, que té empatia, és posa en el lloc de l'altre, i per tant tothom pot entendre el que esta passant aquesta legislatura.

Jo només li comentaré 2 fets, no opinions que vostè pot tenir de la realitat en la qual no entraré. Jo

només li mencionaré paraules públiques que han fet els màxims representants de la seva organització política.

El primer secretari del partit socialdemòcrata va dir públicament que Andorra pel Canvi érem d'extrema dreta perquè demanàvem un referèndum. Perquè demanàvem un referèndum érem d'extrema dreta. Curiós.

El Cap de Govern, en aquesta sala, davant de tots vostès, a mi personalment em va retreure que com que sóc una persona que ni s'ha criat a Andorra, ni hi ha crescut ni hi ha fet el batxillerat no està en disposició de saber quines són les relacions personals del nostre País. Aquestes són les expressions que fan els màxims responsables del partit socialdemòcrata.

Vostès amb la nacionalitat, és un tema que sempre passa abans de les eleccions, aquest any això ens indica que potser sí que estem a la vora d'eleccions perquè han tornat a treure aquest tema. I és un argument purament electoralista. Nosaltres els diem - com que tenim un profund sentit de la democràcia, potser aquest és el primer canvi que veiem, ja que volem que el ciutadà es pugui expressar directament sense la intermediació de partits, sinó que es pugui expressar de forma directa en temes que afecten els drets i la sobirania- fem un referèndum. No veig quin problema hi ha. Nosaltres no diem no a baixar la nacionalitat, ni molt menys. Jo he adquirit la nacionalitat gràcies a les legislacions que permeten adquirir-la amb 20 anys de residència sinó jo avui no seria pas ciutadà andorrà. Per tant no crec que sigui la persona més indicada per estar en contra d'aquestes qüestions. El que dic és deixem que el ciutadà s'expressi de forma lliure i directa i amb un referèndum. Jo crec que és un principi dels més bàsics de la democràcia.

I en fi, que nosaltres no ens amaguem darrera de res i jo crec que el que s'ha de fer és posar una mica de serenor, veig molts nervis, no és pas la forma d'assolir consensos. Aquest matí mateix hem tingut una reunió amb vostès i hem assolit l'acord de que es tirarien endavant una sèrie de lleis que permetran desplegar el Títol II de la Constitució, sobre les qüestions sindicals, sobre les qüestions de negociació col·lectiva, sobre el dret de vaga. Ho hem fet amb la màxima obertura d'esperit, negociació i, per tant, no veig quin problema hi havia en que vostès s'assentessin amb nosaltres per parlar del tema de la nacionalitat i conjuntament acordar de fer un referèndum sobre aquesta matèria. Però vostès no volen, no hi podem fer res més. Nosaltres repeteixo diem si al referèndum, diem no a aquesta Proposició de Llei que vostès presenten avui.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Pel grup parlamentari Reformista, Sra. Adellach, teniu la paraula.

Sra. Olga Adellach

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Mariona González, vostè diu que amb la seva intervenció ens volia intentar convèncer, doncs la veritat és que no ho ha aconseguit.

Diuen que des del grup parlamentari socialdemòcrata no ho fan per cobrir l'expedient o per quedar bé. Pensem que vostès ho fan per un tema electoral. No és el moment, Sra. González, d'haver presentat aquesta Proposició de Llei. No és el moment perquè un tema polític com és el de la nacionalitat doncs s'ha de tractar des d'un clima de diàleg i consens i està ben clar que en aquesta legislatura no hi és ni ha existit.

A més, doncs nosaltres, si aquesta Proposició de Llei o en tot cas, hagués volgut resoldre el tema de l'article 7.2 de la Constitució i que es complís aquest precepte – de fet hi ha una demanda d'informació en què estem demanant perquè no es compleix- doncs seria un moment per poder parlar, si fos el cas, doncs de reducció del tema dels anys de naturalització perquè entenem que seria bo que els ciutadans andorrans, tant per aspectes doncs laborals com professionals poguessin ser tractats doncs a nivell europeu com ho són la resta. Pensem que hi ha altres temes més importants que aquests.

Després també diu que ho fan també perquè hi hagi més ciutadans que puguin participar de la vida política, perquè s'inclogui el seu projecte polític dins d'aquests ciutadans no?

Nosaltres, el nostre projecte polític no només el fem pels andorrans sinó que el fem per tots els ciutadans d'aquest País.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Per al·lusions, Sr. Joan Gabriel.

El Sr. Joan Gabriel:

Si gràcies Sr. síndic.

Senyora consellera jo li agrairia doncs que quan parli de mi, en aquest cas com a president del grup parlamentari Reformista no l'exclouï d'aquestes files, no és així, el nostre Reglament no ho permet, primera, i segona, si vostè ha llegit alguna cosa al

diari que els demés no hem llegit li agrairia que cités les fonts perquè sinó segurament em fa dir coses que jo ni he dit i malauradament en aquesta sala ningú ha pogut sentir.

Gràcies Sr. síndic perquè s'ha citat dues vegades el meu nom i s'ha remarcat que era absent cosa que era certa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel.

Alguna altra intervenció?

Iniciem doncs un altre torn, Sra. González.

Sra. Mariona González

Gràcies Sr. síndic.

Miri, al Sr. Nomen li diré que jo no contestaré suposades declaracions del primer secretari perquè estem al Consell General i el primer secretari del Partit Socialdemòcrata no és conseller, per tant no hi és, i aquí estem debatent entre consellers i jo no sé quines suposades declaracions ha fet el Sr. Ferran Goya.

Jo només li voldria dir perquè finalment no ha aportat res de nou amb tot el que m'ha explicat. Ha continuat sense dir si estan a favor o en contra de la rebaixa de 20 a 15 anys, és a dir, continua amagant-se darrera la demanda de referèndum i jo l'únic que voldria ja que vostè ha parlat de la reunió d'aquest matí, jo li voldria dir que en aquesta reunió jo hi era i vostè no. I hem arribat a un consens essent-hi jo. I jo li podria dir que ja és la segona legislatura que hi estic, hem arribat a molts consensos en la legislatura anterior i en aquesta els que comparteixen les comissions amb mi saben que es pot arribar a consensos, ara això sí, evidentment, si la negociació el que per vostè vol dir és que li donem la raó, ja ho ha dit aquí: parlem-ne però això sí, hem de fer un referèndum. No miri, si comencem amb apriorismes evidentment es que no pot negociar amb mi, és que no pot negociar amb ningú. Jo no volia parlar de la reunió d'aquest matí perquè crec que no ve a compte, però jo hi era i vostè no.

En quant a la senyora consellera Olga Adellach, miri, diu que no s'ha fet complir el precepte de l'article 7.2, jo parlo de la primera vegada que vam entrar la condició de la possible naturalització o, perdoneu, de la naturalització, de l'adquisició de la nacionalitat per naturalització, des d'aquell moment fins ara fa un any i escaig els que han estat governant han estat vostès, doncs això és que tampoc no deuen haver fet complir. Jo torno a repetir, no tinc cap

dubte, cap element que em digui que no s'ha fet complir. No obstant això jo crec que la podrien acceptar la presa en consideració i hi podrien introduir alguna iniciativa amb esmenes, és que nosaltres avui només estem debatent la proposta de la presa en consideració. Es poden fer les esmenes, al contrari. Jo miri, m'hagués agradat moltíssim que s'hagués pres en consideració i que s'hagués pogut entrar esmenes i treballar-les en el sí de la comissió. Jo no l'he exclòs ni he exclòs res. Jo he fet un simple comentari perquè jo he llegit avui una entrevista al diari, vol que li digui les fonts? Jo no vull fer propaganda de cap diari però és el diari Bon dia, vostè fa una entrevista i hi ha un requadre on vostè personalment diu a títol personal, ja ho he dit abans que alguns dels membres... a títol personal, veia bé la rebaixa de 20 a 15 anys. Si vostè va dir una altra cosa i no li han escrit bé no es queixi a mi, queixi's al diari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. González.

Pel grup parlamentari d'Andorra Pel Canvi, Sr. Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. Síndic.

Continuo notant aquest to conciliador i facilitador del diàleg de la companya consellera Mariona González, però el que continuo notant és que les coses les diu a la seva manera. Vostè ha començat per explicar que amb aquesta Llei de nacionalitat els drets polítics, com que s'abaixarien els anys, baixarien els drets econòmics. Sembla mentida que no vulgui acceptar la realitat que degut als acords que estan signats amb Espanya, França i Portugal, que són els països els quals la majoria dels nostres residents són nacionals, per aquestes persones els drets econòmics s'adquireixen als 10 anys i per tant no és pas certa l'afirmació que vostè ha fet que en baixar els drets polítics, en rebaixar els anys per adquirir els drets polítics, es rebaixin els drets econòmics, perquè si s'abaixen de 20 a 15 els drets per adquirir la nacionalitat, això no afecta en res els drets per adquirir els drets econòmics, que segueixen sent de 10 anys.

Que ens amaguem? Doncs em sembla que ho he dit molt clar, miri personalment jo sóc una persona que ha tingut la fortuna de poder-se acollir al dret de poder ser nacional andorrà gràcies a la normativa que permet fer-ho després de 20 anys de residència i li he dit textualment que pot entendre que jo pugui

ser una persona que pot estar a favor d'aquest procés, suposo que m'entén no? Això s'entén no? Això ja li he dit abans jo. Ara si vostè vol continuar dient que s'amaguen i que s'amaguen, doncs miri jo no m'amago de res, i ho dic clarament. Jo sóc una persona que va néixer espanyola, que es va convertir en andorrana perquè estimo aquesta terra i perquè així se m'ha permès perquè he complert els requisits per ser-ho. I no li sàpiga tant greu això, és la realitat. Aleshores, el que passa aquí, jo no m'amago de res, jo sóc així, aleshores el que dic és que la ciutadania es pugui expressar, pugui votar, i pugui fer un referèndum sobre aquesta qüestió i així acabarem ja amb aquesta utilització política d'un sentiment tant important com és el de la nacionalitat per part del partit socialdemòcrata que n'ha fet un veritable clàssic d'aquesta qüestió. Aleshores no ens amaguem de res, li prego doncs que revisi el concepte de drets econòmics, i seguim dient, nosaltres els requisits que volem que es posin, volem que siguin uns requisits legals però que no continuï havent-hi aquesta hipocresia de què encara que complim les persones els requisits legals per ser andorrans, després se'ns hagi de dir que com que no ens hem criat, com que no hem estudiat, com que no hem crescut a Andorra, hem de callar perquè no podem entendre la realitat del país.

Aquest convenciment que té el cap de Govern, que l'ha expressat públicament és el que fa mal de veritat a les persones que hem vingut de fora, que ens estimem el país, que en volem fer part, que fem un esforç per ser-ne part, quan rebem aquest rebuig del més profund de la persona, això és el que fa mal de veritat. Per tant, si vostès creuen que aquests tres requisits són necessaris perquè una persona pugui ser andorrà, posi-ho si us plau en el projecte de llei, així ens estalviarem tota aquesta hipocresia. Aquesta és la realitat, ara no cal que es posi ni nerviosa ni res amb aquestes qüestions i treballem les coses amb el rigor que es mereix aquesta sala.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen.

Sra. Olga Adellach, pel grup parlamentari Reformista.

Sra. Olga Adellach

Gràcies Sr. síndic.

A veure Sra. González perquè li quedi clar, nosaltres entenem que sense discutir aquest tema, és a dir la modificació de la Llei de la nacionalitat, sense tots els seus elements i com he dit en la meua

intervenció, és a dir, com són els tractats de no doble nacionalitat i tractats amb la Unió Europea, no podem estar d'acord amb la presa en consideració d'aquesta modificació de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Olga Adellach.

Sr. Joan Gabriel per al·lusions suposo.

El Sr. Joan Gabriel:

Si em permet més aviat faria servir l'article 65 per contradicció.

El Sr. síndic general:

Doncs per contradicció, teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic. Tan és l'un que l'altre, jo simplement remarco doncs una lectura que s'ha fet esbiaixada, d'aquí a uns segons ho esbrinaré i li faré testimoniar lo que jo vaig dir i que avui s'ha publicat, on es fa una referència certa senyora consellera, que en el nostre grup parlamentari no esta exempt de debat. I dins d'aquest debat doncs s'ha valorat els pros i els contres i això és el que avui diu aquest mitjà de comunicació que vostè ha citat.

Amb els pros hi havia molts factors per donar-hi suport, i va tindre els seus defensors, evidentment, i el grup parlamentari, com a solidari que és, no direm "jo vaig fer, jo vaig dir, jo voldria", i també va tenir els seus detractors, amb els seus arguments, els quals segurament son els que, no només han pesat més sinó que han satisfet doncs la majoria que preveu el nostre reglament que per nosaltres és una llei, l'hem de complir. Dic això perquè no voldria de cap manera que se'm fes dir coses que jo no he dit o que es llegissin coses que segurament algú pot deduir però en cap cas i li demostraré i ho farem conjuntament, aquest exercici, doncs el mitjà aquest que jo he citat diu el què vostè li fa dir. Una altra cosa, insisteixo, que sí que diu que vam fer un debat, lògic, normal, no només el grup parlamentari sinó també l'hem fet doncs a dins del nostre camp d'actuació, dins del col·lectiu que formem la coalició reformista i s'ha tret un debat molt intens i li puc assegurar, molt acalorat, molt viu i molt assossegat alhora. I la conclusió a la qual hem arribat, ens agradi o no ens agradi, i agradi més a uns que a uns altres, és la que avui expressarem en un vot i

vulguem o no vulguem doncs aquesta serà la nostra opció que avui hem definit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel. No hi ha cap més paraula, doncs passarem a la votació sobre la presa en consideració de la Proposició de llei.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs del resultat s'ha de procedir a una segona votació. Procedirem doncs, en base a l'article 77 a una segona votació.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Doncs reproduint-se l'empat es declara closa la tramitació i desestimada doncs la presa en consideració de la Proposició de llei.

Passem al punt quart de l'ordre del dia.

4. Examen i votació de la Proposta d'acord sobre mesures de reactivació econòmica.

La proposta d'acord fou publicada en el Butlletí número 54/2010, de 28 de setembre, no s'hi ha presentat esmenes. Per defensar la Proposta d'acord en representació del grup parlamentari Reformista, Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

La proposta d'acord que avui es sotmet a consideració del Consell General, va ésser tramitada com molt bé s'ha llegit, el passat 28 de setembre, amb el butlletí núm. 54/2010, fruit del neguit del nostre grup parlamentari per la incapacitat demostrada pel Govern actual de proposar mesures estructurals i econòmiques concretes, ja que al cap

de més d'un any de legislatura, l'única mesura econòmica o, mes ben dit, antieconòmica que s'ha pres, ha estat el la del tancament dels diumenges a la tarda.

Veient doncs, com a tots els països del nostre entorn, als que recentment s'hi ha afegit Anglaterra, entren de ple en reformes estructurals per tal de recuperar el nivell de creuer òptim entre la economia i l'estat del Benestar, sigui per imposició de la mateixa Unió Europea o bé per imposició dels mercats internacionals, o simplement per iniciativa pròpia.

Veiem això, però tots a excepció d'Andorra en el últim any han realitzat i ho continuen fent, a pesar de ser mesures poc populars, i ho fan, tots ells, coneixedors de que aquest és l'únic camí per encetar un futur que de ben segur serà molt diferent als models econòmics i socials coneguts, ho deia en aquesta sala, jo mateix, quan vaig tenir l'honor de presentar la meva candidatura a Cap de Govern, el dia 28 de maig de l'any passat. Cito: "No som a la fi del món, sinó al començament d'un nou món". I em permeto manllevar les paraules d'un insigne escriptor important anomenat José Luís Sampedro quan deia "no estem al final del món sinó al final d'un món".

Malauradament, com ja hem denunciat moltes vegades i reiteradament durant aquesta legislatura el temps va corrent i com mes esperem, mes dur serà i mes difícil ho tindrem per poder reaccionar i seguir en els més alts estàndards de prestacions i oportunitats.

Es dins d'aquest context intern de desgovern econòmic en què es troba el nostre país que per responsabilitat política vàrem entrar aquesta proposta d'acord que avui debatem.

Sigui com sigui i en una legislatura en què escasseja l'oportunitat de debat parlamentari, ja que gràcies a les estratègies del Govern ens passem les setmanes i el mesos centrats en el debat dels crèdits extraordinaris; on s'han de fer les inversions? no si les podem fer i com s'haurien de fer.

Avui tenim l'oportunitat d'entrar de ple en les accions concretes que a curt i a mig termini capgirin aquesta espiral destructiva i comencin a forjar un nou escenari ens els camins de les solucions.

Aquesta proposta, no pretén ser la solució definitiva als problemes actuals, però si un camí dins les solucions per tal de posar fre a la davallada econòmica i a la destrucció de llocs de treball en què estem atrapats i malauradament continuarem, si no hi posem remei.

Recentment el Govern ha entrat a tràmit, en procediment d'urgència, un Projecte de Llei similar a

la proposta d'acord que avui sotmetem al Ple. Projecte de Llei que com a proposta d'acord estaria molt bé, però que no proposa cap mesura estructural com les que s'estan posant en practica en els països del nostre entorn. Projecte de Llei que es troba en el circuit legislatiu i que ja tindrem temps de discutir perquè ja hi estem treballant. Projecte de Llei que també, ja sigui per la nostra insistència o per altres motius, finalment ha arribat a aquesta Casa en la seva versió més descafeïnada i gairebé, també hem de dir, electoralista. Projecte de Llei que, com he dit, no es propi d'un Govern en la situació que es troba l'economia mundial i en la que ens trobem entollats els ciutadans d'Andorra.

Es per tot l'exposat que avui valorem la idoneïtat de donar suport a la proposta d'acord del grup parlamentari Reformista per tal d'encomanar a Govern un altre camí que no sigui el de la subvenció, per tal d'alleugerir els efectes de la recessió econòmica que el nostre Principat està sotmès.

Si no és així, segurament després tots trobarem les bones paraules per excusar i justificar les parts i tornar a afirmar; els uns; com diuen els nostres padrins: "Ja t'ho vaig dir jo que passaria i no heu fet res". O els altres: "la culpa es dels Governos anteriors".

Senyories, es amb l'aprovació d'aquesta proposta que marcarem la contribució necessària dins les nostres responsabilitats i evidenciem la preocupació del Consell General vers la nostra societat i ho farem d'una manera clara i decidida, sense electoralismes. Amb accions concretes, que juntament amb les propostes d'acord que ja vàrem assolir en el debat d'orientació política, i les que no vàrem assolir, ens puguin conduir a tots junts, al millor resultat pel present i pel futur del nostre Estat. Un futur i unes preocupacions que en definitiva són el que més ens uneixen.

Moltes gràcies Sr. síndic, senyories.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel. Pel grup parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Nomen teniu la Paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Estem davant d'una proposta d'acord per animar a Govern a emprendre accions que dinamitzin la nostra economia, tot i que Andorra pel Canvi considera que les eleccions que es proposen en aquesta Proposta d'acord no són suficients per treure aquest País del forat econòmic i, consegüentment, social en el què estem, segur que aquestes mesures hi

poden ajudar i per tant nosaltres votarem positivament aquesta Proposta d'acord i votarem sempre positivament a tota proposta per petita que sigui, que d'alguna forma pugui ajudar a tirar endavant aquest País.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata, si Sr. Jordi Cadena teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cadena:

Gràcies Sr. síndic.

Com bé deia el Sr. Gabriel, el dia 28 de setembre el grup parlamentari Reformista va entrar a tràmit aquesta Proposta d'acord. Aquesta Proposta d'acord es presenta principalment amb dos vessants i va més enllà d'una proposta d'acord com són els punts 10, 11 i 12, que es parla d'implantació d'empreses andorranes a l'estranger, de possibilitat que empreses d'innovació i recerca instal·lin delegacions al País, i avantatges que Andorra pot donar per a la implantació de nous negocis. Tot això està molt bé i és almenys pel que nosaltres estem lluitant des de fa molt de temps. Vostès no ho se, vull dir, sembla que sí però no n'estic tant segur. Clar que si que sense unes normes clares, tant fiscals com de convenis de no doble imposició i si tenim traves a l'exportació de serveis a l'estranger, difícilment hi hagi empreses que es puguin interessar en instal·lar-se al nostre País. Però hem de ser seriosos i primer jo crec que hem de fer la reforma fiscal, fer-la homologable i després podem optar a que hi hagi empreses que sigui atractiu per elles poder-se instal·lar aquí, no abans.

També hi ha els punts 4, 7 i 8, en què es demana augmentar les xifres d'inversió per a estrangers, reduir terminis de pagament de l'Administració i fraccionar taxes i tributs i perquè això es pugui aplicar es necessita una reforma legislativa. És per això que em referiré, ja s'hi ha referit vostè, al Projecte de llei que el Govern ha entrat a tràmit i que tots sabem, tots sabíem quan va entrar aquest projecte, que Govern hi estava treballant perquè se n'havia fet ressò la premsa i se'n parlava feia dies i nosaltres pensem que potser aquesta Proposició és una mica oportunista. No obstant això creiem que en la seva globalitat i intencionalitat és positiva i ens abstindrem perquè prosperi, però tots sabem que aquestes mesures, algunes de les quals són interessants, no són aplicables sense modificacions legislatives, és per això que creiem que quan toqui, quan sigui el moment, amb aquesta Proposició de llei

de Govern, que potser no és prou complerta, hi faran les aportacions perquè moltes coses de les que porten aquí puguin prosperar i tirar endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Cadena. Alguna altra intervenció. Si, Sr. Joan Gabriel. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Simplement agrair a ApC el suport que dóna a aquesta iniciativa, per nosaltres és important, i també com no al Sr. Cadena el suport amb la seva abstenció que permetrà que això arribi al Govern i el Govern en faci el ressò. En tot cas, simplement discrepar que la intenció que teníem no era electoralista, sinó de forçar, justament que Govern que té les eines per fer-ho, no els Consellers, que estem a la oposició, encara se'ns fa més difícil. I si hem d'esperar una reforma fiscal i una reforma legislativa referent a les dos parts dels punts que vostè ha analitzat, pobres de les persones que avui ho passen malament perquè continuaran estant molts dies passant-ho malament.

Nosaltres entenem, volem, hem celebrat que Govern, i així ho he dit en la meua intervenció, que hagi entrat finalment aquesta aportació a tràmit. No dubti que hi treballarem, hi estem treballant; avui mateix hem demanat que la Sindicatura ens doni uns dies més per poder treballar i millorar encara més aquest document que ens han entrat, ja que com vostè sap quan es tramita per urgència doncs els terminis queden limitats a la meitat. I com que la feina legislativa, com vostè diu, igual que nosaltres la tenim ofegada per aquest magma esparverant de crèdits extraordinaris que surten pràcticament de tot arreu, doncs sí que li puc assegurar que la nostra voluntat és de treballar-hi, de treballar-hi amb compromís. No ens preocupa qui ho fa, no ens preocupa d'on surten, l'únic que ens preocupa és que surtin mesures reals, que ajudin demà, si pot ser millor que demà passat, a les ciutadanes i als ciutadans d'aquest País que quan s'aixequen al matí estan preocupats per arribar a final de mes.

I no deixa que per nosaltres és una gran preocupació, i crec que la compartim tots els que estem aquí malgrat la visió, malgrat els punts de vista que de vegades puguin ser diferents i no dubti que la nostra contribució hi serà. I hi serà també en positiu, intentant també esmenant, que també reconec que serà una mica difícil, que esmenem amb la nostra proposta que era més aviat un desencallament de la

situació que tenim, que durant 18 mesos no s'havia portat res a aquesta cambra que no fos crèdits extraordinaris i debats sobre la no reactivació. Si ha estat per això doncs benvingut sigui l'electoralisme, i si no ha sigut per això, doncs ja en parlarem el dia que toqui perquè avui el debat no està centrat en aquest punt.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Joan Gabriel. Pel grup parlamentari Andorra pel Canvi. No hi ha intervenció. Socialdemòcrata? No hi ha intervenció. Procedirem a la votació.

Vots a favor. Vots en contra. Abstenció. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs del resultat, queda aprovada la proposta d'acord. Recordo que la Proposta d'acord és exactament la que va ser publicada en el Butlletí 54/2010.

Passem al punt 5è de l'ordre del dia.

5. Examen i votació del Projecte de llei de crèdit extraordinari per fer front a diverses despeses d'inversió del Ministeri d'Educació i Cultura.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 52/2010, de 20 de setembre, no s'ha formulat cap esmena al text.

Alguna intervenció per part de Govern?

Pel grup parlamentari Andorra pel Canvi, Sr. Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest cas el finançament del Projecte de llei torna a coincidir amb la reclamació que l'oposició parlamentària hem vingut fent al llarg del temps.

El crèdit es finança estalviant en d'altres partides reals i per tant no incrementa el deute de l'Estat. Aquesta exigència, que Andorra pel Canvi ve demanant al llarg de totes les sessions del Consell, intenta pal·liar un dels més greus problemes que Andorra té a dia d'avui sobre la taula.

La situació de les finances públiques, amb un deute bancari de més de 600 milions d'euros, i un dèficit crònic de més de 100 milions cada any, posa en perill l'estat social, el seu teixit empresarial i l'economia productiva que l'impulsa. Sense haver de recordar, o així ens agradaria que fos, que aquest deute s'ha de tornar un dia o altre.

Aquest parlament no pot ni és la seva naturalesa, gestionar el Ministeri de Finances per tal de fer-lo salvable, però si que pot evitar que s'inflí més aquesta bombolla, per petita que sigui la quantia, a fi d'evitar que cada cop quedem més embastats, sense ometre que tot increment de deute augmenta els interessos que s'han de liquidar any rere any, disminuint així la capacitat de l'Estat per a futures inversions reals o serveis als ciutadans. Cosa que, d'altra banda, seria totalment contrari l'humanisme polític, al bé comú i a la solidaritat subsidiària.

Així, i constatant que aquest crèdit compleix amb aquesta condició de no increment del deute de Govern, Andorra pel Canvi votarà si al Projecte de llei, tal com votarà sempre a favor d'aquells crèdits extraordinaris que es presentin per finançar tot allò que raonablement sigui necessari i no impliqui un major endeutament de l'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat. Pel grup parlamentari Reformista, Sra. Mandicó té la paraula.

La Sra. Celina Mandicó:

Gràcies Sr. síndic.

El grup parlamentari Reformista, avui, no valorarà ni el procediment utilitzat per finançar aquest crèdit, ni tampoc el seu contingut. Durant aquests mesos hem prioritzat el bé del País per sobre dels interessos dels partits i del Govern. Hem donat suport a una quantitat considerable de crèdits i també responsablement hem contribuït a no augmentar el dèficit amb els que anaven contra endeutament. Però com he dit al començament, avui no començarem la nostra exposició amb la frase "el grup parlamentari Reformista ha analitzat el crèdit extraordinari", i per tant no farem això, sinó que posarem de manifest un posicionament polític davant d'una realitat política difícil, que es manté a base d'una dinàmica de presentació de crèdits extraordinaris. En conseqüència el nostre vot serà desfavorable. Un no que no va adreçat ni a la demanda ni a la quantitat. És un no que va adreçat a l'acció del Govern i a la dilació de la situació actual.

Hem d'assumir tots plegats, i especialment el Govern i el grup que li dona suport, que aquesta legislatura s'esgota, i que cal donar als ciutadans una llum d'esperança i de sentit comú.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Mandicó. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata. Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei de crèdit extraordinari que avui tractem és necessari per fer front a despeses que es van pressupostar de forma errònia en el pressupost del 2009 i també per despeses concretes en exercicis anteriors que per errors en la tramitació de l'expedient, tant per part de l'administració, com dels proveïdors, no van permetre formalitzar els compromisos corresponents. Parlem de finançaments per permetre el funcionament adequat de la Biblioteca pública i de la Biblioteca Nacional de Govern, tal i com recomanen les directrius IFLA-UNESCO; així com del manteniment del fons de documentació i de recursos pedagògics adreçats a oferir materials curriculars al públic dels tres sistemes educatius del País. Aquests materials, que tenen caràcter de permanència, atès que no es renoven anualment, s'adquireixen per préstec als usuaris i se substitueixen únicament quan estan deteriorats. Per tant, són despeses d'inversió real i no poden entrar en els crèdits del capítol 2 del pressupost prorrogat.

En aquest Projecte de Llei també hi trobem contemplades despeses derivades de l'adquisició en exercicis anteriors de maquinària i equipaments dels departaments de promoció cultural i política lingüística. Així doncs, totes aquestes despeses esmentades corresponen a despeses d'inversió real, per les quals el Ministeri d'Educació i Cultura no disposa de dotació pressupostària enguany.

Per tot l'exposat, evidentment, el grup parlamentari Socialdemòcrata votarà favorablement a aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Gili. A la vista de les intervencions procedirem a la votació del text.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

17 vots a favor i 11 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs del resultat, declaro aprovat el Projecte de Llei. Suspendrem la sessió durant 20 minuts.

(Es suspèn la sessió a les 17:35 hores)

(Es reprèn la sessió a les 18:05 hores)

Reprenem la sessió, passem al punt número 6 de l'ordre del dia.

6. Examen i votació del Projecte de Llei de crèdit extraordinari per finançar les despeses derivades de diverses intervencions urgents de refeció i de reposició d'infraestructures de carreteres generals i secundàries.

El Projecte de Llei fou publicat en el Butlletí número 52/2010, de 20 de setembre, no s'ha formulat cap esmena al text.

Per part de Govern, pren la paraula el Sr. Esteve López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern ha de fer front amb caràcter de màxima urgència a diverses intervencions, principalment en carreteres secundàries, de refeció de talussos i murs de sosteniment, conduccions d'aigües pluvials i juntes de dilatació d'obra de fàbrica. L'elevada pluviositat del mes de juny d'enguany i més puntualment el mes de juliol, han ocasionat nombrosos desperfectes a la xarxa viària que poden provocar, si no s'actua amb la celeritat necessària, l'esfondrament de la plataforma de la carretera, i esllavissades, amb el consegüent perill per a les persones i les consegüents disfuncions en el trànsit.

El mes de juny d'enguany, la pluviositat ha estat de 171 litres per metre quadrat en front del 105 litres per metre quadrat del 2009 i dels 107 del 2008.

L'aigua ha anat saturant progressivament el terreny, i ha produït un augment de la càrrega que actua sobre els murs i una pèrdua de la capacitat portant dels talussos que origina la seva inestabilitat. S'han detectat esfondraments locals i esquerdes en talussos i murs de sosteniment de la carretera que indiquen la possibilitat que es produeixin desperfectes de més gravetat. En alguns casos s'ha considerat a efectes de

seguretat de les persones, reduir l'amplada de la calçada.

La major part dels murs malmesos són encara de pedra seca i es van construir fa molts anys, en alguns casos el problema s'ha agreujat pel pas de vehicles pesants per accedir als abocadors de terra situats a les parts altes de la xarxa viària. Hem referiré als indrets afectats per aquesta problemàtica perquè segurament bona part dels consellers els coneixen, i bona part també dels ciutadans que ens estiguin escoltant sabran quins punts ens estem referint.

Són el PK 8+050 de la CG-1 (zona de la Riverola), PK 6+100 de la CG-4 (zona de Pal), PK 2+100 de la CS-310 (d'Anyós), PK 16+100 de la CS-130 (de la Rabassa), PK 12+500 de la CS-131 (de la Peguera), PK 1+500 de la CS-140 (de Fontaneda), PK 2+300 de la CS-101 (de la Comella), PK 4+100 de la CS-240 (del coll d'Ordino), PK 7+800 de la CS-220 (dels cortals d'Encamp), PK 3+900 de la CS-200 (d'Engolasters), PK 3+500 de la CS-251 (del Forn de Canillo), i el PK 0+400 de la CS-500 (del Puiol del Pui).

L'estimació del conjunt de les actuacions per executar és de 1.229.759 euros. Actuacions que han de permetre garantir, amb unes condicions acceptables, la seguretat en el trànsit i la circulació de vehicles en aquests punts de les diferents carreteres que he esmentat anteriorment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre. Passem ara a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel grup parlamentari Andorra pel Canvi, si Sr. Bringué teniu la paraula.

El Sr. El Sr. Josep M. Bringué:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest cas Govern ens presenta la proposta d'un nou crèdit extraordinari, que inclou un muntant de més d'un milió dos-cents mil euros. L'objectiu d'aquest finançament consisteix en la restauració de diversos trams de carreteres. Un d'ells és per exemple la carretera d'Anyós, que pateix des de fa diversos anys un transit desmesurat de camions de càrrega pesant degut a les polítiques de preus d'abocament establertes pels diversos comuns. En aquest sentit, voldríem que comuns i Govern treballessin conjuntament per assolir una unificació de les tarifes dels abocadors com també incentivar la proximitat de l'obra amb l'abocador, i així reduir el flux de circulació de camions pel País, evitant gran part del deteriorament de la xarxa viària. En tot cas ens trobem amb un seguit de carreteres en mal estat, que

necessiten actuacions immediates per evitar riscos d'esllavissades com també d'enfonsament. El Govern, proposa assumir el cost d'aquestes infraestructures en base a un nou endeutament. Seguint l'objectiu d'Andorra pel Canvi, hauríem de votar no a aquest Projecte de llei per evitar l'increment en el forat financer que pateix el nostre Estat.

Però com que els forats de les nostres carreteres són encara més perillosos que els que el Govern esta fent a les finances de l'Estat, i atesos els riscos que comporta no executar aquestes obres, Andorra pel Canvi donarà l'autorització per poder acomplir aquestes despeses, assegurant així la seguretat dels habitants del País. Però ho farem dins de l'àmbit de l'abstenció, ja que el finançament es durà a terme en base a nou endeutament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Bringué. Pel grup parlamentari Reformista Sr. Amadeu Rossell teniu la paraula.

El Sr. Amadeu Rossell:

Gràcies Sr. síndic.

Normalment no m'hauria d'estendre gaire ja que ens trobem davant d'un nou Projecte de llei de crèdit extraordinari finançat contra nou endeutament i és de sobres coneguda la postura del grup Reformista quan tractem crèdits que es financen contra nou endeutament.

Però per altra banda no puc deixar de dir que aquest crèdit aporta una sèrie de novetats en quant a forma i en quant a manera de fer que tot seguit comentaré.

Pel que fa a la forma, les partides de l'informe d'intervenció no coincideixen amb les del Projecte de llei. Falta un zero. És possible que sigui un error tipogràfic, però quan tractem de diners els errors tipogràfics no hi poden ser de cap de les maneres. I amb els diners no s'hi juga.

També és curiós el fet que, llegint el BOPA de dimecres passat, observem dues adjudicacions definitives d'obres a carreteres a la parròquia de Sant Julià de Lòria, tant a la Peguera com a Fontaneda. Aquest fet no comporta cap problema, ja que Govern pot finançar contra avenç de fons, és a dir que Govern té la capacitat per avançar les obres urgents. El que no considerem tant normal és que d'un avenç de fons passem a més crèdit, quin és el motiu pel qual s'incrementa el deute en un milió dos-cents vint-i-nou mil euros? Sembla estrany i fins

i tot contradictori. És per aquest motiu que no votarem a favor d'aquest crèdit extraordinari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rossell. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció.

Doncs procedirem, a la vista de les intervencions, a la votació del text.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

17 vots a favor i 11 en contra.

El Sr. síndic general:

No, crec que hi ha un error.

El Sr. Enseñat:

Si perdoni, el nostre vot era abstenció Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Procedirem de nou a la votació.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor, 11 vots en contra i 3 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat, declaro aprovat el text del Projecte de llei.

Passem al punt setè de l'ordre del dia.

7. Examen i votació de l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, President del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi al Projecte de llei de l'impost sobre el valor afegit.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 43/2010, de 6 de juliol, el grup parlamentari Andorra pel Canvi ha formulat una esmena a la totalitat que ha estat publicada en el Butlletí número 58/2010, de 13 d'octubre.

Per defensar l'esmena formulada pel grup d'Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

L'impost sobre el valor afegit, l'IVA, és un import indirecte que s'acostuma a presentar neutre. De fet es presenta com un impost neutre per a les empreses, sota l'argument que qui el paga és el consumidor final. Però aquest és un fals argument, ja que si l'estat posa impostos indirectes el preu sempre se'n ressentirà, i el consumidor final acabarà pagant més. Mirin què passa, per exemple, amb els impostos especials sobre el carburant o sobre el tabac, qui els acaba pagant és el consumidor, ja que s'incorporen en el preu final. Per tant la neutralitat de l'impost és un argument de venda d'aquest impost, però el deixarem de costat. Deixant de banda els factors psicològics de posar el preu en el format d'un "tant més iva", o d'un preu tancat amb els impostos inclosos, en tot cas el poder adquisitiu del comprador sempre es veu directament afectat pel preu total del producte.

Amb l'IVA, Govern té previst recaptar aproximadament uns 150 milions d'euros. Per tant, no sé si es tracta d'un impost neutre o no neutre, però en tot cas per als ciutadans d'Andorra no en té res de neutre, ja que l'hauem de pagar tots i cadascun de nosaltres, afectant el poder adquisitiu dels compradors.

A més del seu impacte sobre les nostres butxaques, cal preguntar-se si la complexitat tècnica per implementar aquest impost és proporcional a la realitat d'un estat com el nostre. Un estat de 75.000 habitants i milions de visitants, molts d'ells comercials del País.

Un primer problema que posa la Llei de l'IVA sobre la taula és que aquest impost es diu precisament IVA, al final no es diu IGI, tal com es va especular algun moment, i la gran majoria dels milions de visitants de la Unió Europea que ens visiten saben que l'IVA es retorna als viatgers quan es surt del País. El Projecte de llei de l'IVA presenta un mecanisme de devolució al viatger que és un veritable eufemisme. Estipula que es retornarà l'IVA, mentre que paral·lelament estableix un mecanisme que el fa gairebé impossible de cobrar per al viatger, i això crearà tot tipus de problemes. El consumidor no és un advocat que s'estudia les lleis, el consumidor no està pas per complexitats, vol les coses clares i fàcils i la normativa sobre l'IVA ni és clara ni és fàcil.

Un segon problema és que la llei de l'IVA contempla un IVA bancari, que no existeix enlloc. És un invent del nostre Govern mal construït que no aclareix si haurem de pagar les quotes de la hipoteca més IVA, els interessos de la tarja de crèdit més IVA o les comissions més IVA. Govern haurà d'explicar com funciona realment aquest impost ja que l'articulat actual del Projecte de llei és contradictori. A més, aquest IVA bancari implicarà una important despesa per tots els bancs però també per totes les empreses que treballen amb bancs d'Andorra, que hauran d'adaptar els seus sistemes informàtics a la gestió d'aquest estrany IVA bancari.

Un tercer gran problema el tindran totes les empreses del País que han fet una inversió en sistemes informàtics per gestionar la facturació de l'ISI, de l'IPI o, en el seu cas, per gestionar les seves importacions amb l'IMI o l'IAC. Ara hauran de llençar el sistema actual i fer una nova inversió en els seus models de gestió per complir amb els requisits que marca l'IVA.

Un quart problema tècnic el tindran totes les empreses que per cert, la majoria d'elles acaben de fer una important inversió per poder presentar la comptabilitat com exigeix Govern i en molts casos hauran de canviar el sistema comptable per complir amb el sistema de l'IVA.

Un cinquè problema tècnic és que totes les botigues, hotels, restaurants, i tot establiment obert al públic del País hauran de canviar tot el seu sistema d'etiquetatge de preus, de rebuts de caixa i de la gestió de la caixa per adaptar-se a les normatives de l'IVA. I les que venen productes als nostres visitants hauran d'estar preparades per gestionar, per donar resposta a la devolució de l'iva quan els ho demanin els nostres visitants.

Davant de tota aquesta important despesa en què haurà d'incórrer el nostre teixit productiu ve una pregunta essencial. Tot aquest esforç que haurà de fer l'Andorra contributiva, és a dir, les empreses i els consumidors, permetrà crear més riquesa a Andorra?

La resposta és que només en sortiran beneficiats les empreses d'informàtica, els comptables, els gestors, i altres professionals que hauran d'ajudar a les empreses a complir amb les noves obligacions. El que és pitjor és que tot aquest esforç no servirà ni per millorar les finances de l'Estat de forma directa, ja que segons Govern, amb l'IVA es recaptarà el mateix que amb l'ISI, IMI, IPI, IAC, excepte pel cas de l'ISI bancari que es compensa en part amb el nou impost sobre els beneficis.

Al mateix temps, la gestió de l'iva comportarà un nou esforç per a l'administració, que haurà de seguir totes les facturacions d'Andorra, fet que es tradueix

necessàriament en més funcionaris, més ordinadors i sobretot més intervenció de l'Estat en les coses de les empreses. I segueixo preguntant, tot aquest esforç ens servirà almenys per signar convenis de doble imposició?

La resposta és no, la realitat és que cap país ens exigeix que tinguem l'IVA per signar convenis de doble imposició. Això és indiscutible. Els impostos indirectes no tenen res a veure amb els convenis de doble imposició, i la Unió Europea no ens exigeix de cap manera que tinguem un iva. Només ens exigiria un IVA si Andorra fos un estat membre de la Unió Europea.

En canvi el fet que l'Estat andorrà només recapti entre uns 70 i 100 milions d'euros en concepte d'impostos sobre els beneficis i recapti la resta per la via de l'IVA i altres impostos indirectes, sí que serà un problema per signar convenis de doble imposició. Per poder signar-los és preferible com és sabut tenir una imposició directa, encara que sigui per estimació indirecta, com sempre hem proposat des d'Andorra pel Canvi.

Per continuar defensant l'esmena a la totalitat d'Andorra pel Canvi permeti'm anar al nivell macroeconòmic. En la situació actual Andorra suporta una doble crisi. Andorra suporta una crisi del model financer internacional que es sobreposa a una crisi estructural pròpia d'Andorra que es manifesta a tres nivells: crisi de les finances públiques degudes a un desajustament entre les despeses públiques i la capacitat de l'economia contributiva, una crisi del model econòmic contributiu, i una crisi social.

Per la seva banda, l'administració, s'ha dimensionat en els darrers anys pensant que passaríem de 80 a 100, 120 mil habitants o qui sap què. Però sembla que més aviat hem passat de 80 a 75 mil habitants. Andorra va a menys en aquest sentit i els responsables de l'administració són ineficients per invertir aquesta tendència, i està provocant un important fer, que és un enfrontament entre les dues "andorres". I les dues "andorres" que tenim ara són l'Andorra contributiva i l'Andorra recaptadora. O dit en altres paraules, entre el grup format per l'economia productiva i els consumidors que paguen les coses amb els diners de la seva butxaca, i els de l'administració, que paga les coses amb els diners de les nostres butxaques.

En aquests moments l'Andorra contributiva aporta uns 300 milions d'euros a Govern, i Govern gasta uns 400 milions d'euros cada any. Això explica que cada any es faci un forat, ja crònic, d'uns 100 milions d'euros més el forat que genera quan es fan les grans obres d'infraestructura extraordinàries. Segons les

xifres de Govern, que no compartim però que ara no posarem en dubte a l'efecte d'aquesta intervenció, amb un IVA del 4,5% es mantindria el total de recaptació per fiscalitat indirecta, mentre que s'incrementarà la recaptació per fiscalitat directa i per les rendes dels no residents entre un 70 i 100 milions d'euros. Solució màgica? D'aquesta manera els impostos que Govern recaptarà seran els quasi 300 milions d'euros que recapta per diferents conceptes més els 70-100 milions d'euros de fiscalitat directa: Total entre 370 i 400 milions d'euros. Sobre el paper això.

Sobre el paper ja tenim el problema resolt però malauradament el paper aguanta més que la realitat i l'economia contributiva no pot suportar aquest increment de fiscalitat que es produeix quan es suma l'Iva amb els impostos directes que ja tenim a la comissió de finances. La realitat és que Govern pretén incrementar la pressió fiscal en els ciutadans entre un 25% i un 33% en plena crisi, ja veurem si el model econòmic ho suporta. En tot cas el partit socialdemòcrata va prometre l'inrevés. Efectivament, en el seu programa electoral, es va comprometre a reduir els impostos indirectes i a mantenir la pressió fiscal total. Però un cop al poder incompleix la seva promesa.

Govern està posant l'Andorra recaptadora per davant de les possibilitats de l'Andorra contributiva. Per aquesta evidència i per tot l'exposat anteriorment a Andorra pel Canvi ens sembla que queda més que justificada l'esmena a la totalitat al Projecte de llei de l'IVA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Passem a continuació a la intervenció dels grups parlamentaris. Pel grup parlamentari Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Senyors consellers, El sentit del vot del grup parlamentari Reformista en relació amb l'esmena a la totalitat no ha provocat la més mínima expectativa. No hi ha hagut inquietud mediàtica, curiositat, interrogants pel sentit del vot. En fi, tots aquells signes que acompanyen i fan part d'una prèvia de la sessió del Consell. Per no haver-hi no hi ha hagut ni la més mínima curiositat per part del Govern i de cap conseller del grup parlamentari socialdemòcrata, ni de cap conseller del grup parlamentari Reformista en relació al que pensàvem votar avui. No em queixo,

malgrat que ho tinguem en el "corazoncito", que diuen els castellans no? Però és normal que fos així.

En la darrera legislatura, els consellers que repeteixen i alguns membres de l'actual Govern ho recordaran, van votar unànimement una proposta d'acord que demanava la substitució de l'actual imposició indirecta, basada en el consum, per una nova figura impositiva que tingués en compte el valor afegit. Durant la campanya electoral, Coalició Reformista va defensar la necessitat d'un nou model fiscal que reequilibrés la recaptació de l'Estat andorrà, fent participar en major quantia la participació directa. També proposàvem un impost indirecte que gravés el consum, contemplant el valor afegit que s'incorpora al producte fins arribar al consumidor. Demanàvem també, que aquest nou impost substituís el conjunt d'impostos indirectes existents.

Durant aquesta legislatura, el grup parlamentari reformista, en repetides preguntes parlamentàries hem reclamat al Govern quan pensava entrar a tràmit el projecte de llei del que avui discutim l'esmena a la totalitat. Es pot imaginar Sr. Nomen quin serà el sentit del vot del grup parlamentari Reformista el dia d'avui. Oli en un llum pot pensar equivocadament el Govern i el grup parlamentari que li dona suport. Ja li tenim el peu al coll a la reforma fiscal. Doncs no. La feina no està ni de bon tros acabada. Si el sentit del vot avui és clar, el nostre suport al projecte de llei tal com esta entrat a tràmit parlamentari no ho és. El grup parlamentari Reformista ha presentat un conjunt d'esmenes a l'articulat de la llei de l'IVA. Les esmenes sumen un total de 154 i pretenen, es clar, millorar el Projecte de llei que, al nostre entendre, no s'adequa a la realitat andorrana. En síntesi, per no ser pesat, perquè ja és prou feixuc el tema.

Les esmenes presentades volen:

Primer una major simplificació en la redacció de la norma que faci més fàcil el compliment de les obligacions formals per part de l'obligat tributari, així com la seva comprensió.

Segon, una major coherència i sincronització respecte les altres figures impositives del sistema tributari andorrà, fent-lo compatible amb els tributs que avui s'apliquen.

Tercer, garantir una millor eficiència en el comportament del nou tribut, en el sentit de que es garanteixi una recaptació similar a l'actual sense augmentar la pressió fiscal en els diferents sectors de l'economia andorrana.

I quart, introduir major seguretat jurídica en l'aplicació del tribut.

Quan parlo d'una major simplificació les esmenes presentades pel grup parlamentari reformista pretenen que la norma sigui el més clara i el més simple possible. Sobre aquest aspecte és important destacar que el Projecte de Llei transcriu literalment molts articles de la Llei espanyola que regula l'IVA i que per Andorra molts d'aquests preceptes són innecessaris o introdueixen massa complexitat.

El grup parlamentari Reformista ha corregit amb les seves esmenes moltes d'aquestes disfuncions. Per exemple: les regles de localització en les prestacions de servei, el nombre de liquidacions a presentar, la regulació de certes operacions exemptes.

Quan em refereixo a una major coherència i sincronització respecte a d'altres figures tributàries les esmenes introduïdes pel grup parlamentari Reformista volen evitar un envaïment de competències en el gravamen en les transmissions patrimonials immobiliàries, ates que aquestes resulten gravades ja per l'ITP, d'acord amb el que disposa la Llei de finances comunal i la Llei Qualificada de competències dels comuns.

Quan dic que cal garantir una millor eficiència en el comportament del tributem refereixo a que el Projecte de Llei inclou uns règims especials que, deixant de banda la deficient regulació que contenen, produeixen importants disfuncions que recomanen l'aplicació en tots els sectors del règim general com a única forma de garantir la neutralitat impositiva del tribut.

Tanmateix, i com a objectiu de simplicitat, el grup parlamentari Reformista proposa un règim especial simplificat que no distorsiona de cap manera el tribut sinó que només simplifica la determinació de les quotes de liquidació pels obligats tributaris de reduïda dimensió.

Per últim, quan volem introduir una major seguretat jurídica, les esmenes presentades tenen com a objectiu, corregir deficiències tècniques que conté el Projecte, introduint un règim de consultes vinculants a l'Administració en l'aplicació del tribut, ampliant els terminis transitoris de compensació dels actuals impostos indirectes, i generalitzant el dret a devolució del tribut en cada liquidació, per donar només tres exemples.

Repeteixo el que ja he dit en començar: acceptar a tràmit aquest Projecte de Llei no es pot entendre com un sí a tot. No confonguin, senyors de la majoria, la voluntat compartida de modificar el règim d'imposició indirecta amb la nostra benedicció al Projecte tal i com el presentem. La fiscalitat, com en altres coses de la vida, el dimoni està en els detalls.

Perquè se'n facin una idea, les 54 esmenes presentades afecten a la compatibilitat de l'ITP i de

l'IVA. Cal evitar en el nostre entendre, l'assimetria fiscal segons el contribuent sigui un particular o una empresa. Evitar un envaïment de competències amb els comuns i mantenir un model de gestió més sòlid pel que fa a la recaptació i comprovació del tribut.

Exempcions. S'introdueix un conjunt d'excepcions que segons la directiva europea són unes activitats exemptes d'IVA. El Projecte no inclou exempcions en les operacions internes, fet que comporta tributació en certs sectors com la sanitat, l'educació, la seguretat social, reinserció, lloguer d'habitatges etc., que en molts territoris no tributen i, lògicament a Andorra tampoc ho ha de fer. Per tant el grup parlamentari considera, amb l'esmena introduïda, que aquestes activitats no han de tributar.

Tipus de gravamen. Introduïm un nou tipus incrementat que recau sobre els serveis bancaris i serveis financers, mantenint un règim de tributació equivalent al que avui s'aplica amb l'ISI sobre aquest tipus de servei, mirant de garantir la neutralitat impositiva, a la vegada que proposem un tipus reduït de l'1% que s'aplicarà a les transmissions de béns immobles ja gravats per l'ITP. En aquest cas els promotors gaudiran de la deducció dels impostos indirectes suportats en les seves adquisicions de béns i serveis, garantint una major neutralitat del tribut i mantenint una major recaptació de l'ITP, d'acord amb el model de gestió establert per aquest tribut, que ha demostrat un bon comportament.

Deduccions de les quotes suportades. Es millora tècnicament el sistema de deducció de les quotes suportades pel tribut, regulant un règim de deducció pels béns d'inversió que el Projecte no contempla. S'introdueix el concepte de quota de liquidació i, a la vegada, es preveu que els obligats tributaris que ho sol·licitin, tinguin dret a la devolució de les quotes de liquidació negatives en cada període de liquidació, sense haver d'esperar al final de l'any natural.

Derogació dels règims especials. El grup parlamentari Reformista proposa la derogació dels règims especials que contempla el Projecte de Llei, i que són: règim de franquícia, règim especial per a la prestació de serveis bancaris i financers i règim especial per a la prestació de serveis d'assegurança.

Respecte al règim de franquícia. Aquest règim comporta problemes de control i de possible frau, en especial en els moments actuals on no hi ha un control exhaustiu en el número de casos i de l'impacte econòmic que aquest règim diferencial suposaria. Informació inexistent en la memòria econòmica que va lliurar el Govern.

A més a més, planteja distorsions quan els empresaris o professionals sota el règim de franquícia

lliurin béns o serveis, o prestin serveis a d'altres empresaris o professionals. En aquest cas el règim és absolutament no neutre. Per altra banda, aquest règim no inclou un tractament pel que fa a les entrades i sortides del règim, és a dir, què passa amb les existències? Amb les quotes suportades amb anterioritat? Etc.

Cal dir també que aquest règim especial suposa el trencament de la cadena de l'IVA, i fa que els empresaris acollits al règim siguin menys competitius que els altres, en no poder repercutir les quotes del tribut, que pels seus clients podrien ser recuperables, i que són obligats tributaris de l'impost.

Respecte al règim especial per a la prestació de serveis bancaris i financers, el grup parlamentari Reformista considera que aquest règim no té sentit en el context de la Llei. D'entrada és un règim obligatori i no és renunciable, endemés regula aspectes que són contradictoris amb el què conté la resta del Projecte de Llei. En el cas concret, la base de tributació és sempre el preu que es paga per les coses, i mai el benefici que obté l'empresari o l'entitat que presta el servei o lliura el bé, tal i com aquest règim especial estableix. Un altre aspecte, incomprensiblement innovador d'aquest règim, és fer que l'IVA recaigui sobre el finançament del consum, tal i com erròniament estableix, en lloc de sobre el consum, que és el que s'hauria de fer. Això suposa una injustificable i errònia duplicitat, en gravar el consum i el seu finançament.

Per aquestes raons, el grup parlamentari Reformista proposa amb la seva esmena la supressió d'aquest règim, i la inclusió d'un nou tipus incrementat que no recaigui sobre el finançament de les operacions, sinó sobre les comissions dels serveis bancaris i financers, amb coherència amb l'estructura de l'impost i de l'actual model d'ISI bancari i financer, pel que fa a la recaptació.

Respecte al règim especial per a la prestació de serveis d'assegurança. El plantejament d'aquest règim especial suposa certes distorsions. En concret. Hi ha molts tipus d'assegurança que convé tractar de manera diferent. No és el mateix una assegurança sobre un risc de vida, sobre bens materials, sobre un capital diferit. Les regles per determinar la base incloses en el Projecte no s'adeqüen de cap de les maneres a la realitat. Si el que es vol és, tal i com ha de ser, gravar les prestacions de servei, hem de gravar les intermediacions o subscripcions, les prestacions de serveis realitzades, les comissions per serveis que es presten, etc. Per això no cal un règim especial. A no ser que es vulgui gravar una altra cosa. També s'ha de destacar, com a errada tècnica, que el règim no conté tipus impositiu, suposo que és un oblit.

Règim especial simplificat. El grup parlamentari Reformista proposa la introducció d'un règim especial simplificat i que té com a objectiu únic, simplificar les operacions i gestions del tribut per a petits empresaris. Per garantir la neutralitat del tribut respecte a l'obligat tributari aquest règim és sempre renunciable.

Liquidació de l'impost en les importacions. El grup parlamentari Reformista considera que no és adequat no liquidar l'impost en la duana. Atès que el 80% dels ingressos venen de les importacions, renunciar a aquest sistema pot suposar importants quotes de frau, i pot comportar tensions pressupostàries majúscules per l'Estat andorrà. Per tant cal liquidar el tribut en el moment de la importació, en el benentès que l'obligat tributari tindrà dret a devolució de l'impost, presentant l'oportuna liquidació periòdica.

S'ha d'adequar el Projecte de Llei al funcionament de la nostra Administració, en benefici de l'obligatori principi d'eficiència dels serveis recaptatoris.

Consultes vinculants. El grup parlamentari Reformista introdueix un règim de consultes vinculants per a la correcta aplicació del tribut per part dels obligats tributaris. Aquestes consultes s'han de resoldre en un termini màxim de 15 dies i tenen com a objectiu dotar de major seguretat jurídica en l'actual aplicació del tribut.

Règim transitori. El grup parlamentari Reformista proposa ampliar els terminis de regulació per deducció dels impostos suportats pels actuals impostos indirectes a un total de 6 mesos. El mes que proposa el Projecte de Llei és totalment insuficient, cal garantir la neutralitat del a nova figura impositiva amb relació a les importacions dels productes de consum i d'inversió fetes en aplicació de l'IMI, ISI i IAC. El contrari provocaria un fiscal encariment dels estocs i dels béns d'inversió del sistema econòmic andorrà, amb la corresponent pèrdua de competitivitat, estrictament temporal.

I per últim que no ho tenia però ho dic: Devolucions. Efectivament, m'hi ha fet pensar el Sr. Nomen. La Llei estableix un mecanisme de devolucions absolutament impossible, perquè demana perquè la devolució sigui efectiva, a l'exportador, en aquest cas en règim de viatger, que demostrï que ha pagat IVA en el seu país de destí. Bé, senzillament canviem aquest sistema i presentem una proposta que pot ser incentivadora per al consum, sobretot per als visitants andorrans de fora de la UE, en què se'ls hi tornaria en tots els casos.

Com han pogut sentir, les propostes de millora que proposa el grup parlamentari són majors i entendran perquè els hi he dit que el dimoni està en els detalls.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra. Recordo que estem debatent l'esmena a la totalitat més que no pas la Llei., que tocarà al seu dia. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Franz Armengol, teniu la paraula.

El Sr. Franz Armengol:

Gràcies Sr. síndic.

Aquesta tarda, ens sotmetem a la presa en consideració d'una esmena a la totalitat, al Projecte de Llei de l'impost sobre el valor afegit, presentada pel grup parlamentari d'Andorra pel Canvi. Què és una esmena a la totalitat a un Projecte de Llei?

És un procediment que contempla que el grup parlamentari que l'ha presentat vol que el Projecte de Llei es retiri i es torni a Govern perquè, segons el seu criteri, no s'ha de considerar. Així ho marca l'article 93. De fet el que se'ns demana avui és de pronunciar-nos sobre si Andorra necessita o no l'impost sobre el valor afegit. Aquest debat, i molta gent ho recordarà, ja va centrar bona part de la última campanya electoral del 2009, amb els eslògans IVA si i IVA no. Al final els ciutadans d'Andorra es van pronunciar clarament a favor dels dos partits que si creuen en aquesta nova figura impositiva. El grup Reformista i el Socialdemòcrata. Amb una proporció d'unes 11.000 persones, en front a 2.768. Avui no és el debat a l'articulat de la Llei presentada, no ens toca debatre si cal aplicar un tipus al 3,8, al 4,5, al 6. Tampoc és el dia de discutir si cal considerar un tipus reduït o quin sector d'activitat. Tots aquests elements importants es debatran en el si de la Comissió de finances i és per aquesta via, i per la de treballar les 61 esmenes presentades, que es podrà millorar aquest Projecte de Llei. I això sempre i quant aquesta esmena a la totalitat no prosperi. I és que les veritables preguntes al voltant d'aquest impost, són dos: què és l'IVA? I per què Andorra necessita aquest impost?

L'IVA es va inventar fa 56 anys per un funcionari del ministeri d'hisenda francès. Es va crear per substituir a l'època tots els impostos en cascada que hi havia, que gravaven la xifra de negocis i els intermediaris. El primer que va imposar a tots els agents econòmics francesos va ser el conegut Sr. Valéry Giscard d'Estaing, que l'any 66, com a ministre de finances el va imposar, en un primer tipus aplicable del 17,6%.

L'impost sobre el valor afegit és un impost indirecte, ja s'ha dit, sobre el consum, que pretén gravar al

consumidor final evitant de gravar totes les fases d'elaboració d'un producte o intermediaris. Està subjecte a aquest impost qualsevol activitat econòmica, excepte les que estan previstes per la llei, i la seva posterior liquidació serà el resultat entre tot l'IVA suportat, és a dir l'acumulació de la part de l'IVA que figura en qualsevol factura, i l'IVA recaptat, que és la suma de totes les partides d'IVA de les factures que haurem d'emetre als nostres clients. D'aquesta manera obtenim la neutralitat de l'impost, ja que no suposa cap perjudici ni cap benefici per l'agent econòmic. Quan s'obtingui més recaptació d'IVA que pagament, s'haurà de liquidar la diferència a Govern. I a la inversa, quan s'ha pagat més que no s'ha recaptat, és Govern qui haurà de retornar aquesta part d'IVA.

Aquest impost permet més avantatges equitatius i de simplicitat, assegurant a l'Estat una recaptació important. Equitativament perquè d'aquesta manera tots els agents econòmics volen rebre i emetre factures per la deducció possible i s'evita així moltes possibilitats de frau, que es fan si no es demana factura. Simplicitat per les empreses i per l'Estat. Per les empreses es tracta d'aplicar l'impost sobre el preu final del producte del servei, i per l'Estat aquesta eina li permet modular la pressió fiscal en funció d'alguns paràmetres, i influir directament sobre el consum, si la situació o alguns productes ho requereixen.

A més és un impost que té un cost molt poc elevat i que permet una recaptació important. La previsió feta, ja s'ha dit, pel Ministeri de Finances, en quant a la recaptació del primer any d'implantació, seria al voltant dels 121 milions d'euros. L'IVA és un impost que ja no necessita molta més presentació, està implementat en quasi tots els països desenvolupats del món, i compta amb 130 països que l'apliquen. Cada país modula el seu percentatge i les seves exempcions, però tots l'apliquen. No hi ha cap país de la UE que no el tingui en funcionament i és que la directiva europea, i el Sr. Nomen s'hi referia, ho imposa com una condició *sine qua non*.

Les taxes en els països europeus, van del 15% de Xipre, per donar un exemple, fins al 25% d'algun país escandinau com Suècia o Dinamarca. Andorra necessita aquest impost, el necessitem per poder eliminar totes les figures impositives indirectes que actualment existeixen i que han permès crear inseguretats jurídiques, mala comprensió, i en alguns casos injustícia tributària flagrant. Parlo de l'ISI, de l'IMI, de l'IPI i de l'IAC. Ningú amb responsabilitat per governar es pot creure que es puguin treure aquests impostos indirectes, no crear cap figura impositiva que els reemplaci i que l'Estat, amb el dèficit conegut i existent, el reemplaci a aquests més

de 121 milions d'euros per al primer exercici. L'aprovació d'aquest Projecte de Llei sobre l'IVA, permetrà la derogació immediata dels impostos anteriorment citats, tal i com ho preveu la disposició derogatòria.

L'IVA és un impost acceptat i reconegut, necessari per tota la classe empresarial del País. S'ha treballat amb la Cambra de Comerç, amb la CEA, amb les PIME's, amb el sector bancari per arribar a la millor expressió de l'impost amb dos tipus previstos. Un general al quatre i mig i un reduït a l'1%, i un règim especial per les activitats bancàries i les prestacions de serveis d'assegurances.

Aquests percentatges són els que permeten que la pressió fiscal guardi proporcions acceptables i acceptades. Permetent, amb la implantació d'aquest impost, que el sector empresarial andorrà tingui un tractament just i equitatiu. Aquesta via permetrà que desapareguin situacions incomprensibles que ha permès l'ISI. Com la d'empreses que facin beneficis fiscals, o d'altres que tinguin greus dificultats i a vegades suspensions de pagaments per liquidar la quota que correspon al càlcul del mòdul de l'ISI.

Aquesta reforma en matèria d'imposició indirecta, com la reforma iniciada en quant a les impositcions directes permetrà Andorra acostar-se cada vegada més al model europeu, el que ha de permetre en un futur proper un encaix amb Europa més fàcil, més ràpid i sobretot més transparent.

Per tots els motius exposats i perquè el nostre grup parlamentari Socialdemòcrata creu fermament en la necessitat i la importància d'aquest canvi, just i equitatiu a través de la Llei de l'IVA i la derogació dels impostos ISI, IMI, IPI i IAC, que votarem no a l'esmena a la totalitat del grup parlamentari Andorra pel Canvi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Armengol. Pel Govern, Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La finalitat del Projecte de Llei de l'impost sobre el valor afegit, sobre el que es debat avui una esmena a la totalitat, és regular i implantar, per primer cop en la història del Principat d'Andorra aquesta figura tributària. Aquesta creació és una fita molt important en el procés de reforma fiscal, juntament amb els projectes de Llei que ja es troben a tràmit parlamentari dels nous impostos directes, i que ha de

portar a un sistema fiscal andorrà modern i equiparable amb els països del nostre entorn. Tenint, però, molt present, les peculiaritats del nostre país i de la seva estructura econòmica.

L'impost sobre el valor afegit grava la capacitat econòmica que es posa de manifest sempre que es produeix el consum final d'un bé o d'un servei, i per tant, com a impost general sobre el consum esdevé un pilar fonamental en el camp de la imposició indirecta. La seva introducció permet substituir la gran majoria de les figures tributàries indirectes actualment vigents, que de forma no sempre perfecta en els darrers anys, han intentat gravar el consum produït en el nostre territori. D'aquesta manera, el marc de la imposició indirecta passa a ser més clar, més neutre i eficient per a les empreses, i més just per als ciutadans.

La introducció d'un impost sobre el valor afegit implica l'assumpció dels principis generals de tributació sobre el consum, aplicables a l'entorn geogràfic i econòmic més proper al Principat i en particular a la UE, i de fet a tot el món. Ja que avui en dia són més de 130 països els que apliquen impostos sobre el valor afegit.

Aquesta generalització es pot entendre per les importants avantatges que en termes de neutralitat i administració presenta davant d'altres formes alternatives de tributació sobre el consum.

L'impost sobre el valor afegit del Principat d'Andorra segueix aquest camí, perquè alhora de la seva configuració s'ha tingut en compte l'experiència internacional, i en particular dins de la UE, i de la Directiva 2006/112/CE, que harmonitza l'impost sobre el valor afegit dins de la UE, però complementada amb d'altres experiències de països, que més recentment l'han introduït amb la finalitat de tenir un sistema més neutre i senzill.

Es crea doncs una figura impositiva indirecta, més homogènia, i comparable a la dels països del nostre entorn geogràfic més pròxim, en concordança amb l'esmentada Directiva europea.

Ara bé, els tipus de gravamen previstos, tant el general com el reduït, se situen en un nivell molt inferior al dels països del nostre entorn, per tal de tenir present les necessitats de l'economia andorrana. En concret, en el Projecte de Llei totes les operacions estan sotmeses a un tipus de gravamen general d'un 4,5%, excepte els productes i serveis de primera necessitat, als quals s'aplica un tipus de gravamen reduït de l'1%.

La neutralitat és consubstancial a l'impost sobre el valor afegit, que grava el consum final, i no els consums intermedis, i només es pot assolir mitjançant l'estimació indirecta del valor afegit. Per

tant, les quotes suportades pels consumidors coincidirán amb la recaptació obtinguda per l'administració, sense que es produeixin discrepàncies entre ambdues quanties, ni rendes fiscals que trenquen la neutralitat de l'impost i, a més, tot sovint s'allunyen de la realitat econòmica. De manera automàtica les liquidacions de l'impost s'adaptaran a l'evolució del cicle econòmic. Aquestes característiques representen, sens dubte, una important millora respecte als impostos indirectes actualment en vigor, i que l'impost sobre el valor afegit substitueix.

L'impost sobre el valor afegit també és neutral des de la perspectiva internacional, en aplicar-se el principi de tributació en destí, que és el que impera en el funcionament del comerç internacional. Per aquesta raó, l'impost grava la importació de bens realitzades en territori del Principat, de tal manera que la carrega suportada pels productes que es consumeixen en territori andorrà és la mateixa que suporten els béns produïts internament.

Igualment, per assolir la neutralitat internacional, es declaren exempts les exportacions de béns, alhora que l'empresari exportador pot recuperar totes les quotes de l'impost suportades en les seves compres.

El principi de la simplicitat normativa s'ha tingut molt present alhora de configurar l'impost, amb la finalitat que la seva aplicació sigui sempre possible, tant per les empreses com per l'administració tributària encarregada de la seva recaptació i control.

Per aquesta raó no existeix cap exempció fora de les que tenen caràcter tècnic, per les operacions de comerç internacional. Fet que a la vegada permet que les empreses puguin recuperar la totalitat de les quotes de l'impost suportades, sense haver d'entrar en el càlcul de complicats mecanismes per conèixer quina part de les quotes suportades li serien deduïbles i quines no. A més, d'aquesta forma es garanteix la neutralitat de l'impost per a les empreses i s'evita que es converteixi en un cost amagat i distorsionador.

S'estableixen règims especials per als serveis bancaris i financers i per als serveis d'assegurances, que venen justificats per la naturalesa d'aquests serveis i la impossibilitat de què tributin dins el règim general. En tots dos casos, cal fixar un mecanisme especial de funcionament que permeti determinar el valor afegit per a les empreses tant del sector financer com del sector de les assegurances, de tal manera que també en aquests casos les quotes ingressades tinguin relació amb el valor afegit per a aquelles empreses. D'aquesta manera s'assegura que el consumidor final de serveis financers i d'assegurances també quedi

gravat, alhora que l'impost segueix sent neutral per a les empreses de tots dos sectors.

I finalment en quant a l'impacte sobre l'economia, la introducció d'un únic impost indirecte, en substitució de les actuals figures existents, entenem que és un salt qualitatiu i una millora molt significativa pel conjunt de l'activitat econòmica.

Addicionalment al propi fet de què una única figura impositiva substituirà al conjunt de figures tributàries avui existents- que cal recordar que són IMI, IAC, IPI i ISI, canons, ISI d'assegurances i ISI del sector financer- cal destacar que els principis que regeixen el nou impost sobre el valor afegit, com són el de la neutralitat i el de la transparència, permetran eliminar les nombroses distorsions ocasionades per un sistema impositiu indirecte en què la diferenciació entre el preu i l'impost no sempre ha estat clar, i en què s'han produït situacions que han generat efectes distorsionadors sobre els preus, generant situacions en què l'impost, en lloc de ser neutre, ha generat beneficis o pèrdues per als empresaris.

La competitivitat de l'economia andorrana no es veu afectada per nou impost sobre el valor afegit, com es demostra en l'extensa memòria econòmica que es va adjuntar en la tramitació parlamentària, ja que els tipus mantenen una recaptació fiscal equivalent a la de les figures actualment existent. Aquest fet va quedar clarament demostrat en la compareixença que vaig efectuar davant la Comissió legislativa de finances i s'hi podrien afegir les nombroses declaracions efectuades en aquest mateix sentit, tant des de la cambra de comerç com de les diferents confederacions empresarials. Les diferències que es poden produir, és cert, en la transició del model actual al nou model, sobre el valor afegit en els diferents sectors, i especialment en els diferents productes, són generades més per les distorsions que genera el sistema actual, que no per l'impost sobre el valor afegit, ja que aquest, com he dit diverses vegades, és neutre en tots els casos i en totes les fases de producció, distribució i comercialització.

Cal destacar, a més, els avantatges que a nivell de procediments, operativa i gestions comportarà el nou impost sobre el valor afegit, respecte a la pluralitat de diferents gestions, mètodes de liquidació i calendaris associats a cadascuna de les diferents figures tributàries avui en dia existents.

Addicionalment, l'impost sobre el valor afegit presenta importants avantatges de finançament, especialment per als petits i mitjans empresaris respecte al sistema actual, degut a la periodicitat de les liquidacions que el projecte de llei hi preveu.

Aprofitant aquesta primera intervenció, respecte a la intervenció del grup parlamentari d'Andorra pel Canvi i del grup parlamentari Reformista, jo només voldria aportar en relació al grup parlamentari d'Andorra pel Canvi que avui hem descobert nous arguments per oposar-se a l'IVA. Cada vegada li queden menys arguments al Sr. Nomen per oposar-se a l'IVA, cada vegada va canviant el seu discurs. JA entenc que la qüestió de la competitivitat ja li ha quedat clara arrel de la compareixença a la Comissió legislativa i arrel de les declaracions que han fet les confederacions empresarials, cada vegada cerca diferents arguments per oposar-se a aquest model impositiu. En relació amb la intervenció del Sr. Serra, ja entenem que avui no discutim el Projecte de Llei sinó que discutim l'esmena a la totalitat, doncs el Govern reitera la seva disposició, com ja va fer en aquell moment, amb la intervenció del Sr. Baró, la seva disponibilitat prop de la Comissió legislativa de finances, per allò que hi pugui contribuir. Estem convençuts que les esmenes que han presentat poden millorar el Projecte de Llei, en tot cas compartim la importància que té per Andorra la implantació d'un IVA, i el Govern reitera la seva disposició si la Comissió legislativa de finances requereix de més informació, de més treball que es pugui fer des del Ministeri, per tirar endavant aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre. Iniciem nou torn d'intervencions. Per Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria referir-me a les manifestacions del Sr. Jaume Serra. Agrair-li que ens expliqui les esmenes a l'articulat que ha entrat a la llei, cosa que no té res a veure amb el que estem fent avui, però per les explicacions ha quedat molt clar la simplicitat d'aquesta llei. És a dir, escoltant-lo a vostè ha quedat clar que és una llei senzilla, suposo que tots els ciutadans han entès perfectament de què estava parlant. Em sembla que la majoria dels ciutadans que ens estaven escoltant s'han quedat molt tranquils per la senzillesa i claredat del projecte reformista d'IVA, això sí que ha quedat molt clar ara. I a tothom li ha quedat molt clar que això que estan proposant és exactament el que Andorra necessita en aquests moments, una cosa d'aquesta senzillesa i d'aquesta facilitat d'entendre. A més està clar els beneficis que

aporta pel creixement econòmic del País. Això també ha quedat claríssim.

Sarcasmes apart, el que hem vist és que aquesta llei té una enorme complexitat que quan es posa a explicar amb la més bona fe del món és difícil d'entendre i, a més, queda ben clar que esta totalment en contra de la simplificació de l'administració que s'acaba d'aprovar segons la proposició d'acord proposada per CR. Per un costat es demana la simplificació de l'administració i després l'escoltem a vostè, deu n'hi do la simplificació que ens proposen.

En quant a les manifestacions del portaveu del grup parlamentari Socialdemòcrata, ens diu que totes aquestes qüestions, els detalls... es debatran a la Comissió de finances, però em sembla que no, que no es debatran, perquè em sembla que no es debatran. Per què?

Perquè el grup reformista diu que és molt important però no les vol tractar, i em sembla que hi ha algú que vol anar a eleccions i em sembla que tot això s'aturarà. Per tant no sé a què estem jugant en aquesta sala.

Es diu que el cost de l'IVA és poc elevat, poc elevat el cost d'implementació de l'IVA?

Algú ha fet un estudi comparatiu del cost que ha representat implementar l'IVA a països veïns com Espanya, per exemple?

El cost que va tenir en el PIB la implantació de l'IVA?

El cost que ha tingut a Xipre quan s'ha implementat?

Tot això no hi és en la memòria econòmica si bé ho vam demanar repetidament. Es diu que Andorra necessita aquest impost.

Andorra no necessita aquest impost per res. El que sí que es necessita és que la única forma que té el partit Socialdemòcrata de voler posar d'acord els ingressos que necessita una administració que està desajustada amb el model econòmic, és augmentar la pressió fiscal, això és l'únic que està clar. I a través de l'IVA, més els impostos sobre els beneficis s'augmenta la pressió fiscal entre un 25 i un 33%.

Govern ens diu que hi ha 130 països que apliquen l'IVA, si si, i pràcticament tots ells, tots els que tenen un model econòmic basat en el turisme retornen l'IVA als visitants. Però a Andorra, com que tenim un model econòmic que no esta basat en el turisme, pel que sembla. No gens! Aquí no el retornarem.

A qui els direm, si que els hi retornem però som molt eixerits i li demanarem unes coses que no ens pot donar. I així crearem un bon ambient. Quasi el

mateix bon ambient que s'ha creat amb lo del tancament dels diumenges, que no hi havia qui ho entengués tot això. Doncs aquí passarà el mateix.

Se'ns diu que és una normativa homogènia comparable, però i perquè ens volem comparar nosaltres amb el tema de l'IVA? Amb qui ens volem comparar? A comparar-nos en tenir una normativa feixuga, complex per les empreses, complex pel ciutadà?

Qui ens demana que tinguem IVA nosaltres? Ens diuen que la directiva europea ens hi obliga. A veure, Sr. Ministre, que no formem part de la UE, ho hem entès això?

És a dir, la directiva és aplicable només als estats membres, Andorra no és estat membre de la UE i per tant la directiva no és aplicable. I la llei de l'IVA ningú ens la demana, ningú, ningú.

Es diu que és neutre en totes les fases l'impost. Si, si, en totes les fases menys en la fase del consumidor quan va a pagar. Aleshores si que no és neutre. Perquè això si que es paga.

Se'ns diu que l'IVA és simple. Simple l'IVA? Ha quedat demostrat amb l'explicació del Jaume Serra, simplíssim. Aquí ja ningú dubta que és simple això.

Se'ns diu amb l'IVA es fa un salt molt important per assolir un millor nivell de la nostra activitat econòmica. En base a què es diu això?

El més important de tota aquesta qüestió és que ara, en un moment d'una enorme crisi en les nostres empreses, quan fins i tot el grup parlamentari Socialdemòcrata ens reconeix que hi ha empreses que han de tancar perquè no poden ni pagar el mòdul de l'ISI. Quan se'ns reconeix això, aquesta empresa que no pot pagar el mòdul de l'ISI ara li direm que s'ha de tornar a canviar el pla comptable. Ara vostè ha de posar uns preus més iva, ha de canviar la màquina registradora, ha de fer unes declaracions mensuals, ha de fer, ha d'agafar un comptable a temps fixe, perquè sinó això no hi ha qui ho entengui. Tot això i la pregunta és: què assolim amb tot això? Quin és el gran mèrit de posar un IVA? De què serveix l'IVA per Andorra?

Doncs miri, l'IVA per Andorra no serveix per dinamitzar l'economia, no serveix. Pel fet de que posem IVA la nostra economia no anirà pas millor. No serveix per generar més valor, no serveix. No serveix per complir cap requisit internacional. Ningú ens demana que tinguem IVA. No serveix per signar convenis de doble imposició, perquè l'IVA res té a veure amb els convenis de doble imposició.

El que sí que passa és que l'IVA té una enorme despesa d'aplicació. O sigui, passar de no tenir IVA a tenir IVA representa una despesa brutal per totes les

empreses. I li diré una cosa, en l'extensa memòria econòmica que vostè ha presentat, que per cert va haver de canviar a corre cuita perquè la va presentar amb un impost del 5% i després va haver-ho de canviar perquè s'havien descuidat i al final volien proposar el 4,5% -exemple de planificació allà on n'hi hagi- quan va passar tot això allà no hi ha cap menció al cost d'implementació de l'IVA per a l'economia. Cap vull dir amb cara i ulls.

Em diu que tinc nous arguments. No. Andorra pel Canvi segueix dient el mateix que va dir des del primer dia, en temps de crisi l'IVA no es pot posar, és un fre a l'economia, un canvi de model com aquest és un fre important.

El que si que canvia el discurs, i miri, jo no li volia dir però m'hi obliga. Miri, li recordaré una tribuna que vostè va escriure el dia 18 d'abril de 2009 en plena campanya electoral. Vostè va dir: "el partit socialdemòcrata es compromet a reduir en un 38% la pressió fiscal indirecta gràcies a la introducció de l'IVA". I avui ens diu que amb l'IVA es té exactament la mateixa pressió fiscal indirecta que l'IMI, IPI, ISI i IAC. Això Sr. Ministre, no és canviar el discurs no, això és enganyar a l'elector, a tots els ciutadans.

Vostès van ser elegits amb la promesa que reduirien un 38% la fiscalitat indirecta. Li recordo aquells càlculs que feien vostès que no hi havia IVA d'importació, i que una empresa que pagués avui en dia el 4,8% en concepte d'IMI i IAC, amb l'IVA pagaria 1,65 euros per cada 100 euros d'importació?

Vol que li ensenyi el seu programa electoral? Vol que li ensenyi el que vostès van presentar a la premsa sobre aquesta qüestió? I que vostès han enganyat a tota la ciutadania dient que baixaria la pressió fiscal quan l'estan augmentant entre un 25 i un 33%?

Això no es canviar de discurs. Això és enganyar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Pel grup parlamentari Reformista, Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Francament no volia intervenir però el sarcasme és una cosa que la veritat em motiva força i llavors em veig obligat a intervenir. Sempre m'ha agradat.

Jo crec que en la meva intervenció he intentat comentar el projecte de Govern, no del grup parlamentari Reformista perquè aquest projecte de llei és del Govern i he intentat presentar la nostra

postura al respecte. Inicialment hem dit que en la darrera legislatura i en la campanya electoral, nosaltres hem considerat oportú i bo per Andorra una refosa de totes les figures d'imposició indirecta a través d'un nou impost indirecte que es diu IVA. Jo crec que això és el que he dit, en cap moment he parlat de simplicitat i no he dit mai que la fiscalitat sigui una cosa simple. I ara ve el sarcasme: la simplicitat absoluta és fer servir un eslògan pràcticament de supermercat per defensar el fet de que hi hagi o no hi hagi imposició. Això es va veure en la campanya electoral, s'ha vist avui i es van fer fins i tot enganxines. És a dir, posats a fer sarcasmes, evidentment això és simplicitat.

El doble salt mortal de la simplicitat és ni tan sols esmenar-lo, vull dir que posats a fer, permeti'm que sigui una mica presumit i presumeixi almenys de treball parlamentari seriós, en el moment en què fem 54 esmenes.

Amb això acabo la meva intervenció perquè curiosament he estat citat més vegades que el Ministre, quan és un projecte de llei que ve des de Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata. No hi ha intervenció. Govern vol intervenir? Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Només comentar alguns punts en relació amb el que comentava el Sr. Nomen, que insisteixo busca nous arguments, avui sembla que l'argument és el cost informàtic que tindrà per les empreses l'adaptació. Com sempre buscant nous elements d'alarma o que puguin preocupar. Jo crec que un cop estem convençuts una majoria de ciutadans i una majoria d'empresaris. El Sr. Nomen va fer una campanya molt agressiva amb aquesta qüestió i no va convèncer als ciutadans amb la qüestió de l'IVA. Jo no crec que sigui gaire més fàcil gestionar avui en dia l'IMI de les importacions, hi ha empreses que paguen ISI, han de pagar l'IAC, alguns estan subjectes al cànon la seva comptabilització. Per tant en cap cas es pot pretendre espantar a ningú. No dic que no s'hagin de fer uns canvis informàtics però segurament amb els mateixos programes informàtics, amb les adaptacions que correspongui, serà molt més fàcil treballar amb un únic impost que no fer-ho com ho fan avui en algunes empreses amb 5 o 6 impostos, i amb un sistema que jo crec que és més complex, a

part que és més difícil d'entendre que el que tenim avui.

Vostè deia que hi ha empreses, i ho explicava molt bé el portaveu del grup parlamentari Socialdemòcrata, que no poden pagar el seu mòdul d'IVA. En una situació de crisi econòmica potser els surt un IVA a retornar, negatiu, i per tant jo he parlat de l'adaptació dels impostos indirectes, de l'IVA, al cicle econòmic, i pot haver-hi que aquestes empreses efectivament estiguin patint una sobrecàrrega fiscal perquè han de pagar uns mòduls quan possiblement o transitòriament estan en pèrdues i per tant els correspon una devolució d'IVA.

En tot cas, només una matisació. Vostè ha parlat de que jo he dit que la directiva comunitària ens hi obligava, jo no he parlat de que ens hi obligui, que ens hi hem inspirat, perquè són qüestions que vostè no té gaire en compte, com és el comerç internacional, les empreses que es dediquen a la importació i exportació, una qüestió que va en creixement i que al nostre país hi ha d'apostar, com són les vendes per internet, en què tenir un IVA és una qüestió que no és menor, és una qüestió de relleu de l'activitat econòmica i és una qüestió molt important per aquelles empreses que treballen en el sector de la importació i l'exportació i per tant no ens demana res la UE, nosaltres ens hem inspirat en una directiva comunitària perquè creiem que serà més fàcil tenir aquests mecanismes vinculats al comerç internacional.

Qui ens demana l'IVA són els ciutadans, són els empresaris, ens el demana la Cambra de Comerç, insisteixo, que vostè no els va convèncer. I miri, és una casualitat que al final de la meua intervenció, me l'ha donat el Sr. Serra. Desconeixia que no havia fet esmenes sobre el Projecte de llei de l'IVA perquè el Govern encara no coneix si hi ha esmenes a un projecte de llei perquè encara estam debatent l'esmena a la totalitat. Però vostè en tot cas tampoc en va fer a l'impost de societats i a l'impost d'activitats econòmiques, en va fer una de demagògica, per tant no és la primera vegada que en una qüestió tant important com la fiscalitat es dedica a venir aquí, a fer-nos un discurs però no a treballar sobre aquests projectes de llei que són molt importants, com fem la resta, en tot cas el Govern, i tots els grups parlamentaris, presentant esmenes i veient quin pot ser el redactat final més idoni per al nostre País per aquest conjunt de la reforma tributària. És molt fàcil espantar, és molt fàcil venir aquí amb aquests discursos, i el seu total d'esmenes sobre el total del conjunt del marc fiscal doncs deu estar al voltant de les 2 o 3 esmenes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre. Iniciem doncs un nou torn de grups parlamentaris. Per part d'Andorra pel Canvi, Sr. Eusebi Nomen teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Des d'Andorra pel Canvi hem manifestat que aquest Projecte de llei que avui tenim sobre la taula no serveix per dinamitzar l'economia, no serveix per crear més valor afegit, no serveix per complir amb cap requisit per signar cap conveni de doble imposició, no serveix per res de les necessitats que Andorra té en aquests moments. Al mateix temps hem expressat, i ningú ho pot rebatre, que aquest és un impost que en aquests moments, després que les empreses s'han hagut de gastar un munt de diners per adaptar la seva comptabilitat, per poder presentar els comptes abans d'una certa data, etc. Ara els hi diem "això ja ho pots anar canviant perquè ara posarem una llei de l'IVA i ja pots anar canviant-ho tot això". Canvi en la caixa registradora, canvi en la forma de facturar, canvia-ho tot, canvia la comptabilitat, canvia-ho tot. Molt bé.

Exactament el que necessita Andorra en aquests moments. Al mateix temps estem expressant doncs que vostès van fer unes promeses electorals que ara incompleixen flagrantment. És a dir, en cap moment Sr. Ministre pot negar vostè que va fer una tribuna en què textualment vostè deia que amb l'IVA es reduiria la pressió fiscal indirecta un 38%. En cap moment pot negar-ho perquè és així.

En cap moment vostè pot negar que vostès van fer creure a la ciutadania que no es pagaria IVA a la importació, i per tant les empreses que avui en dia paguen 4,8 euros per cada 100 euros d'importació, amb l'IVA arribarien a pagar 1,65 euros. Escolti'm i si li falla la memòria, miri, aquí estan els documents. Aquí està tot ben expressat, amb un gràfic fantàstic en que vostè ensenya aquí que la pressió fiscal indirecta passarà d'aquest tamany i aquest tamany més petit... i això està signat per PS Independents i GUPI. Aquest era el seu compromís electoral, que ara estan incomplint flagrantment.

Davant de tot això, el seu únic argument és desacreditar a la meua persona sense arguments, a més. El Sr. Nomen ens té acostumats a... que tomba, que gira... el Nomen, el Nomen... Escolti'm, que estem parlant de l'IVA, no del Nomen!

Per la mort de Déu! Que no s'està fent un projecte de llei sobre el Nomen, s'està fent un projecte de llei sobre l'IVA. Per tant faci el favor de parlar de l'IVA, i deixi de parlar del Nomen!

Ara vostè no pot parlar de l'IVA, perquè vostè sap que tot això, no és més que una argücia per fer pagar més impostos a la gent, perquè el govern socialdemòcrata no vol reestructurar l'Administració. No vol reestructurar les relacions amb els comuns. No vol revisar el seu pla de finançament. No vol revisar el seu model fiscal des de la perspectiva de dinamitzar l'economia. No vol revisar el seu programa d'execució d'obra pública. I com que està tancat en aquest món que no vol canviar – per això a nosaltres ens diuen Andorra pel Canvi, perquè volem canviar-ho això nosaltres, però vostès no ho volen canviar, l'únic que volen fer és cobrar més, i més, i més...- i l'IVA tan sols serveix, per sumat amb l'impost sobre els beneficis de les empreses i l'impost sobre els beneficis dels autònoms, augmentar la pressió fiscal entre un 25 i un 33 per cent, i això no m'ho pot discutir perquè això és així. I vostès amb això incompleixen totalment, no ja les seves promeses electorals, sinó els criteris fonamentals d'eficiència i del mínim rigor que ha de tenir un estat en uns moments de crisi com l'actual. Per aquest camí vostès el que provocaran és un alentiment de l'economia que, si ja hi ha empreses que no es poden pagar la quota de l'ISI, vostè com a gran solució els diu: "miri, no us preocupeu, les empreses que esteu en pèrdues"-com vostè ha dit perfectament- "se us retornarà l'IVA", fantàstic.

Fantàstic escenari el que presenta per a les empreses del País.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Constato que de totes formes no s'està aportant res de nou al debat. Acabarem el torn de grups parlamentaris i passarem a la votació de l'esmena. Pel grup parlamentari Reformista Sr. Joan Gabriel teniu la paraula.

El Sr. Joan Gabriel:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per aportar alguna cosa nova al text, permeti'm que faci una mica de resum del que s'ha anat dient. No tornaré a repetir les grans simplicitats o complexitats que pugui tenir aquesta llei, i no explicar també l'origen que tant bé s'ha explicat. El que sí que m'agradaria és afegir un punt de vista perquè les persones que ens estan escoltant, ciutadanes i ciutadans andorrans i andorranes, no pensin que s'acabarà el món ara si votem una esmena a la totalitat a l'IVA si o l'IVA no.

Nosaltres, el poble andorrà tenim una cultura d'imposició indirecta i en el seu moment els

legisladors van decidir que era inoportú crear una taxa a l'andorrana per recaptar aquests centenars, que s'han convertit en mils i milions de persones que ens venen a visitar, perquè amb poca contribució n'hi havia prou per fer front a les arques de l'Estat. I aquesta és la cultura que avui tenim creada, aquesta és la cultura que des del grup parlamentari Reformista defensem, perquè és el que sabem fer. I ho sabem fer i ho sabem fer bé. L'Administració andorrana està preparada per tenir els controls necessaris i, jo diria, mínims, aprofitant un organisme que també ha d'estar en funcionament avui en dia, malauradament pel nostre punt de vista, ja que en el nostre programa electoral volíem anar una mica més lluny -esperem que el temps també ens hi acompanyarà- que era l'abolició d'aquestes duanes per entrar, amb un acord, dins aquest espai europeu del qual ens agradaria formar part com a reformistes. Però dit això, sí que és cert que la duana està feta, està reformada, també per poder fer aquest tipus de control, i aquest control el fan i el fan molt bé. És a dir que no tindríem, sota el nostre punt de vista, amb el nostre tipus d'imposició indirecta -estem analitzant l'esmena a la totalitat d'un projecte de llei que es diu de l'IVA- no hi hauria d'haver de cap manera un sobrecost.

En principi, si que compartim, Sr. Nomen, ho ha dit en cada intervenció seva, els no serveixen. Els no serveixen els hi compartim. No serveix per dinamitzar l'economia, cap impost per desgràcia. Algun sí, quan fas l'exempció fiscal.

Per crear valor afegit? Tampoc, perquè quan has de pagar no pots crear valor afegit.

Per complir les directives comunitàries? No ens n'exigeixen cap.

No és un tràmit simplificat? Provablement no però potser es pugui fer, i aquesta és la nostra aposta i per això hem fet esmenes, per això volem contribuir, si hi arriba dins la Comissió en el temps, que pel moment no tenim. No és perquè jo ho hagi dit avui en un mitjà de comunicació, és el que tots sentim i no depèn de nosaltres, com a mínim dels que estem asseguts a l'arc parlamentari, nosaltres diem, i insistim de que és un debat prou important per fer-lo amb el cap fred. No fer-lo amb una pressió preelectoral a l'esquena perquè tenim tres models diferents. Un model que ha presentat molt legítimament el grup parlamentari socialdemòcrata, que és el que ha entrat a tràmit. Un, que és el que intentarem d'esmenar nosaltres, que és una mica més híbrid, més andorranitzat. I un no a l'Iva que molt legítimament defensa el grup d'ApC.

A partir d'aquí, els criteris de sostenibilitat del país, com a mínim del nostre grup parlamentari, que és el

qual jo tinc l'honor de presidir, i he de defensar, no són per apujar cap tipus de pressió fiscal, ans al contrari, són per rebaixar tota una sèrie de tributacions existents amb la variació que tenim d'imposició indirecta, perquè els empresaris, els botiguers, puguin ser més... tinguin una oferta més àmplia a nivell de preu i de competitivitat del que avui puguin tenir, això per un costat. I per l'altre costat, evidentment que hi ha una part de recaptació de l'Estat que s'hauria de suplir dins d'aquesta imposició directa que avui en dia, com molt bé ha dit el Sr. president d'ApC, està dins la Comissió legislativa.

En resum, la nostra posició dins d'aquest aspecte, entenem que una imposició indirecta és a la que Andorra està acostumat, malauradament a la que no està acostumada Andorra és en la imposició directa, gràcies a la Llei de comptabilitat segurament serà molt més senzill poder, totes les empreses, contribuir a la declaració dels seus beneficis, gràcies a que s'ha fet aquesta llei de comptabilitat. I la pressió indirecta evidentment no ha de permetre en cap cas suplir, és a dir, ofegar cap tipus d'economia més del que avui tinguem. Al contrari, sí que si tinguéssim aquest tipus d'impost, probablement podríem fer algun tipus d'avantatge que avui en dia no es permet, perquè botigues, com explicava abans el cas, poguessin gaudir d'aquests avantatges i no un impost o una taxa hagi de limitar el dret al lloc de treball que segurament aquesta empresa que abans s'ha citat acabarà destruint.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Gabriel. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Bé, seré molt breu i espero que el Sr. síndic no em digui que em repeteixo perquè diré gairebé allò que ell ha dit.

Dir que per molt que es repeteixin les coses, si no són certes no acaben sent veritat. Aquí hem estat debatent al tomb d'una qüestió, aquí s'ha explicat, tots els grups han exposat els seus motius però penso que s'ha arribat al final a un debat estèril perquè no es vol reconèixer que algunes afirmacions no es corresponen amb la realitat i no tenen lloc en aquest debat.

Un cop dit això no m'estendré més i acabaré aquí.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez. No hi ha intervenció per part de Govern. Passarem doncs a la votació de l'esmena a la totalitat.

Vots a favor de l'esmena. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

3 vots a favor i 25 en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat. I s'han presentat esmenes doncs continuarà el tràmit en comissió del Projecte de llei.

Passem, acte seguit, al punt número vuit de l'ordre del dia.

8. Examen i votació de la presa en consideració de la Proposició de llei de modificació de la Llei de les finances públiques de 19-12-96.

La proposició de llei fou publicada en el Butlletí número 54/2010 del 28 de setembre, i el criteri de Govern ha estat publicat en el Butlletí número 59/2010 de 14 d'octubre. Per llegir el criteri de Govern intervé el Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern manifesta el seu criteri d'acord amb les següents consideracions.

La Proposició de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, d'ara en endavant LGFP, presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, addiciona un article 22 bis al text articulat de la Llei que faculta - en cas que es produeixin eleccions- a un possible Govern entrant que es troba amb una situació de pròrroga pressupostària a presentar un nou Projecte de llei de pressupost per al període que resta fins al 31 de desembre de l'any en curs.

El criteri del Govern en relació amb aquesta Proposició de llei s'exposa a continuació i s'argumenta d'acord amb una possible inconstitucionalitat de la proposta plantejada perquè es considera que és contrària als principis d'anualitat, d'unitat i d'universalitat, els quals són inspiradors d'aquesta norma, a banda que l'excepció que fa la Proposició de llei en el compliment del principi

d'anualitat, que recull l'article 14 de l'LGFP, comporta una modificació substancial de la resta de l'articulat de la Llei general de les finances públiques.

L'article 61 de la Constitució del Principat d'Andorra, del 28 d'abril de 1993, que es transcriu a continuació d'aquest paràgraf, introdueix dos limitacions temporals referides a l'elaboració i a l'aprovació del Projecte de pressupost general que no recull la Proposició de llei. La primera limitació temporal és que el Govern ha de presentar el Projecte de llei de pressupost dos mesos abans de l'expiració dels pressupostos anteriors, és a dir, abans de l'1 de novembre. La segona limitació és que la pròrroga pressupostària s'inicia el primer dia de l'exercici i finalitza quan el Consell General aprova el nou pressupost. D'acord amb la pràctica del transcurs dels anys des de la vigència de la Constitució, aquest "nou pressupost" a què fa esment l'apartat 3 de l'article 61 correspon al Projecte de pressupost que el Govern presenta al Consell General abans de l'expiració del pressupost de l'exercici anterior.

Llegeixo l'article 61 de la Constitució:

"Article 61

1. La iniciativa del Projecte de llei del pressupost general correspon exclusivament al Govern, que ha de presentar-lo per a l'aprovació parlamentària, com a mínim, dos mesos abans de l'expiració dels pressupostos anteriors.
2. El Projecte de llei del pressupost general té preferència en la seva tramitació respecte a d'altres qüestions i es tramitarà d'acord amb un procediment propi, regulat en el Reglament.
3. Si la Llei del pressupost general no s'aprova abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, es considera automàticament prorrogat el pressupost de l'exercici anterior fins a l'aprovació del nou.
4. La Llei del pressupost general no pot crear tributs.
5. La Comissió de Finances del Consell General revisarà anualment el compliment de l'execució pressupostària."

En conseqüència, la redacció de l'article 61 de la Constitució, amb les limitacions temporals establertes, fa impossible la convivència de dos pressupostos durant un mateix exercici econòmic per causes diferents de la pròrroga, causa prevista a la Constitució. I això porta el Govern a exposar una possible inconstitucionalitat de la Proposició de llei perquè la considera contrària als principis d'anualitat, d'unitat i d'universalitat, principis inspiradors d'aquesta norma, tal com apunta l'apartat 5 d'aquest article.

En relació amb l'excepció que fa la Proposició de llei en el compliment del principi d'annualitat, atès que faculta un possible Govern entrant a presentar un Projecte de pressupost per a un període que pot ser inferior al d'un any natural, cal fer avinent que, a banda que pot suposar una possible vulneració de la Carta Magna, tal com apunta l'article 61.5 de la Constitució, suposa una modificació substancial de la resta de l'articulat de la Llei general de les finances públiques que aquesta Proposició de llei no preveu.

Si es fa una excepció del principi d'annualitat, el qual queda regulat a l'article 14 de l'LGFP, això afecta l'aplicació de la resta de l'articulat de l'LGFP, el contingut del qual parla de l'exercici. Els articles que estan vinculats a l'aplicació del principi d'annualitat són l'article 15: Principi d'especialitat, l'article 22: Pròrroga pressupostària, article 28: Utilització anticipada de crèdits: avenços de fons, article 34: Liquidació pressupostària: forma i abast, article 48: Abast de la gestió comptable: comptes especials i comptes generals, i article 49: Informació de la comptabilitat, principalment.

Concretament, el fet de poder aprovar un pressupost per a un exercici que no correspon a l'any natural dóna lloc a incongruències tant en la fase d'execució del pressupost com a l'hora de formar els comptes trimestrals i anuals. Primerament, per la circumstància excepcional que en un mateix any conviurien dos pressupostos: el pressupost que es prorroga per dotzenes parts, el primer dia de l'any si no s'aprova el Projecte de pressupost corresponent, i el nou pressupost, que s'aprovaria per al període que resta fins al 31 de desembre de l'any en curs. I, després, pel fet que l'aplicació dels articles esmentats al paràgraf anterior, els quals estan vinculats al principi d'annualitat, portaria a interpretacions i contradiccions que podrien incidir en el resultat de la liquidació pressupostària i en els estats financers.

Com a conclusió, així doncs, d'acord amb el que s'ha exposat, el criteri del Govern sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, presentada pel M. I. Sr. Eusebi Nomen Calvet, president del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, no pot ser favorable davant la seva possible inconstitucionalitat, a banda que l'excepció al principi d'annualitat suposa una modificació substancial de la resta de l'articulat de la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, que no preveu la Proposició de llei.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre. Per presentar la Proposició de llei, en representació del grup parlamentari Andorra pel Canvi intervé el Sr. Eusebi Nomen. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Hem escoltat que del seu criteri, Govern interpreta la Constitució i ho fa des de la seva perspectiva, i ho fa fins i tot arriba a pronunciar-se sobre la possible inconstitucionalitat d'una Proposició de llei.

Andorra té una constitució jove i els pares d'aquest text encara estan entre nosaltres, en molts casos. He preguntat a més d'un dels autors d'aquest text com s'ha de llegir l'article 61, en el cas que Andorra estigui 2 anys seguits sense pressupost. I sap que m'han contestat tots ells, els que van fer la Constitució –vostè la interpreta però vostè no hi erats els que la van estar fent diuen, tots ells, ens han explicat que quan van escriure el text de la Constitució ni els hi va passar pel cap.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen no aixequi la veu. Jo demanaria una mica de silenci.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic. Ni els va passar pel cap que quan van escriure la Constitució un govern en minoria que no aconsegueix un pressupost i que no es pot assegurar l'aprovació d'un segon pressupost es mantingui enganxat a la cadira i no convoqui eleccions a final d'any.

El fet és que ni la Constitució ni la Llei general de les finances públiques contempen l'escenari de dos anys seguits sense pressupost. No ho contempen.

Si el dia 1 de gener de 2011 no tenim una llei de pressupost en vigor Andorra entra en un veritable vuit legal. Jo no dic el que pot passar ni el que pot deixar de passar, el que diem és que la llei no diu res, no contempla aquest escenari. A ningú li havia passat pel cap tanta temeritat, a ningú. Efectivament, que ni la Constitució ni la Llei general de les finances públiques disposen sobre la possibilitat d'anar dos anys seguits sense pressupost aprovat. Arribats a l'1 de gener de 2011, sense pressupost, cadascú pot defensar una teoria de com s'ha de funcionar, però serà la seva teoria. La llei no contempla aquest escenari i fins i tot cadascú pot teoritzar sobre allò que el Tribunal Constitucional

podria decidir, però només es tractarà de les seves especulacions.

Per solucionar aquest problema hem analitzat dos camins. Primer camí: interpretar que el pressupost 2009 es pugui prorrogar al llarg del 2011, el pressupost del Govern Pintat, que es pugui prorrogar altra vegada durant el 2011. La veritat és que la legislació actual no contempla un escenari de doble pròrroga de pressupost. La realitat és que per la via de tornar a prorrogar el pressupost només aconseguim ensopegar amb els nostres propis peus perquè estem en una situació de buit legal. Davant d'aquest buit legal, ens queda una possible sortida, que és la que intenta fer aquesta Proposició de Llei. I és interpretar de forma oberta l'article 61.1 de la Constitució. Recordem les seves disposicions. L'article 61 ens diu:

"1. La iniciativa del Projecte de Llei del pressupost general correspon exclusivament al Govern, que ha de presentar-lo per a l'aprovació parlamentària, com a mínim, dos mesos abans de l'expiració dels pressupostos anteriors."

Però el que ens passa és que l'any 2010 no tenim pressupostos anteriors. Quan expira el pressupost 2010? Si no en tenim! Al llarg de l'any 2010 no tenim pressupostos anteriors que expirin perquè no tenim llei de pressupost. Tenim uns determinats crèdits pressupostaris, que no pas tot el pressupost, prorrogats per dotzaves parts durant un mes, dos mesos,... en tot cas es podria interpretar que no existeix el concepte d'expiració dels pressupostos anteriors perquè estem en una situació de temporalitat coneguda com a pròrroga pressupostària. I es podria interpretar que en aquesta situació es podrien presentar nous projectes de pressupost en el moment en què estiguin apunt. I el mateix passarà al llarg del 2011 si no s'aprova el pressupost.

Per altre costat, la darrera paraula de l'article 61.3 de la Constitució també es podria interpretar de forma oberta. Recordem el text d'aquesta disposició:

"3. Si la Llei del pressupost general no s'aprova abans del primer dia de l'exercici econòmic corresponent, es considera automàticament prorrogat el pressupost de l'exercici anterior fins a l'aprovació del nou."

Diu fins a l'aprovació del nou. La Constitució no diu, com ens ha llegit el Ministre i com interpreta Govern, en l'expressió "aprovació del nou", que per nou s'hagi d'entendre el projecte de pressupost que ja s'ha presentat i que s'ha rebutjat. Entenent que per nou es pot entendre un nou projecte de pressupost que pot presentar Govern un cop ja ha presentat el primer projecte de pressupost, si aquest ha estat rebutjat.

Aquest és un tema del què hem parlat abastament i que Govern sempre ha dit que no pot ser, ja que fa una interpretació de que el nou és el que s'ha presentat i s'ha rebutjat. Doncs agafem aquest argument. De fet si s'hagués de fer la interpretació que planteja Govern en el criteri que acabem d'escoltar, aleshores estaríem en una situació encara més complicada, ja que aleshores voldria dir que només es prorroga el pressupost fins que s'aprova el projecte de pressupost pendent d'aprovació –aquest que Govern considera que és el nou- i si no s'aprova estaríem en un buit legal. Govern considera que l'expressió "del nou" s'ha d'interpretar com aquell primer projecte de Llei de pressupost que es presenta davant del Consell General.

Si aquesta interpretació fos certa, aleshores, les dotzaves tan sols podrien anar, òbviament, des de l'1 de gener fins al moment en que es vota el projecte de pressupost i s'aprova. Si el pressupost queda aprovat cap problema. Però que passa si el pressupost queda rebutjat? I no es poden fer segones versions? Algú em pot explicar en quin moment es compliria el requisit constitucional de "fins a l'aprovació del nou" tal com ho llegeix Govern, si un projecte de pressupost ja ha estat rebutjat aleshores la seva aprovació mai podrà tenir lloc. Perquè ja ha estat rebutjat, per tant no es pot aprovar!

Arribem a un absurd que quan ho llegia em recordava al llibre d'Alicia en el país de les meravelles. Són aquests problemes de lògica matemàtica que no tenen solució. Estem una mica en el mateix cas no?

Si un projecte de pressupost ha estat rebutjat, aleshores la seva aprovació mai podrà tenir lloc, perquè ja ha estat rebutjat, per tant les dotzaves quedarien eliminades, perquè el criteri que porta a la seva fi és impossible de complir.

Per tant per aquest camí de la interpretació que ens fa Govern amb el seu criteri arribem a un camí propi de les impossibilitats lògiques.

Saben perquè la lectura de l'article 61 no s'aguanta?

Sobretot quan es pretén anar 2 anys seguits per pròrroques pressupostàries?

Doncs senzillament perquè quan els preguntes als pares de la Constitució et diuen que la Constitució no contempla aquest escenari. I la LGFP tampoc, per tant com que no ho contempla no es pot aguantar.

El Projecte de Llei que avui posem sobre la taula obre la porta a la interpretació de les disposicions de l'article 61 de la Constitució, de forma que si es segueix el criteri de Govern i no s'aprova el Projecte de Llei de pressupost 2011 es pugui anar ràpidament a eleccions, i que el nou Govern pugui fer un nou

pressupost fins a finals de l'any 2011, i d'aquesta forma aconseguim un mínim de sostenibilitat per a l'estat.

No hi ha cap llei que ens digui com gestionar un segon any sense pressupost. Aquesta proposició és un humil exercici per donar una sortida, per deixar una porta oberta. Aquesta sala la pot tancar aquesta porta si vol. Si avui es tanca aquesta porta encara fem més ample el buit legal que podem tenir el dia 1 de gener de 2011. Per aquest motiu demano el suport de tota la cambra, perquè aquest text pugui prosperar i perquè Andorra pugui tenir una sortida a partir del dia 1 de gener de 2011.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Pel grup parlamentari Reformista. Sr. Serra teniu la paraula.

El Sr. Jaume Serra:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de llei que avui debatem no es pot entendre si no s'emmarca en el *mantra* amb què Govern, grup parlamentari Socialdemòcrata i grup parlamentari Andorra pel Canvi, ens ha envoltat durant tot el que portem de legislatura. He dit *mantra*, no manta, perquè l'escalforeta... només cal escoltar les paraules de fa una estoneta per entendre tot plegat.

No es pot entendre com es pretén canviar a meitat de curs les regles del joc de tramitació i execució pressupostaria si no es fa millor una pel·lícula, millor dit, un flash-back, del que ha estat el seu comportament fins avui.

Suport a la investidura: si però no.

Suport parlamentari: si però no.

Pactes incomplets: si, però si però no.

Pactes escrits complets: no, però no o si.

Negociació de pressupost: si o no, o de vegades, o d'amagat, o conversa si però no negociació.

Documents, fulls de ruta, propostes d'acord, etc. Però al cap i a la fi, pressupost negociat i per tant confiança parlamentària: No. Estabilitat: no.

Dic això perquè el pobre que llegeixi el diari de sessions d'aquí a uns anys es situï i entengui què fem aquí discutint una proposta de modificació de la LGFP, en la que el grup parlamentari Reformista no s'hi troba a gust.

No la compartim per extemporània, amb més que possibles vicis de constitucionalitat, i amb

l'antinòmia que suposaria si finalment fos aprovada i que només es pot entendre si es coneix la incapacitat manifesta del Govern i del grup parlamentari socialista, per arribar a acords pressupostaris amb el grup parlamentari ApC, propulsor de la modificació de llei. Francament senyors consellers, ens trobaríem més còmodes podent discutir tots plegats com s'ha de millorar el nostre ordenament jurídic per millorar, valgui la redundància, el tràmit d'aprovació del pressupost. Tràmit manifestament millorable i viciat.

Viciat perquè ja hem elevat a normal el que és absolutament anormal. I aquí em sap greu portar-li la contrària a Adolfo Suárez, que deia que el legislador el que ha de fer és elevar a la categoria de normal el que ja és normal al carrer. Doncs bé, aquí fem el contrari. Que els pressupostos es votin en aquesta cambra any rere any durant el mes de gener en el millor dels casos, això sí, habilitant dies ja que ens trobem en les mal anomenades vacances parlamentàries, no és normal. Senyors, espero que convindran amb mi que no és raonable que un pressupost que constitucionalment es presenta per a la seva tramitació 2 mesos abans de fi d'any, no sigui vigent, si s'aprova, fins al mes de febrer o març.

Ara que està en boca de tots la millora de la productivitat, potser que ens apliquem el que prediquem a nosaltres mateixos. No és avui dia de tractar amb profunditat el tema però si una reforma en el Reglament esdevé obligatòria si es vol aconseguir el que qualsevol trobaria raonable, que és que Andorra disposi d'un pressupost, ni que sigui prorrogat, abans d'acabar l'any.

Dit això, el grup parlamentari reformista s'abstindrà en la votació de la Proposició de llei, i es posa a disposició dels grups parlamentaris per discutir la millora en la tramitació del pressupost, ja que en afectar-nos a tots, pensem que no pot ser una iniciativa d'un sol grup.

Moltes gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Serra. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui ens toca debatre sobre una proposició de llei de modificació de la LGFP que data, si no m'erra la memòria, del 19 del 12 del 96.

Jo diria que si tanta antiguitat té aquesta llei és que no deu ser massa dolenta. Si que durant el temps ha requerit algun retoc. Em sembla que se'n va fer un al

febrer de 2005 i bé, jo penso que si continua aquesta situació com l'actual se n'haurà de fer alguna altra de cara a l'any que ve.

Jo de totes maneres no em centraré en la constitucionalitat ni amb la perícia d'aquesta proposta de llei, sino que intentaré ser una mica més loquaç, però sense nervis, sense passió. I voldria demanar al Sr. d'ApC que no s'ho prengui com una qüestió personal, que jo quan destino alguna xerrada al Sr. Nomen ho faig al grup d'ApC, no en faig mai un personalisme, els personalismes, per mi, no tenen lloc en aquesta cambra. No s'ho prengui com una cosa personal, vostè esta molt acostumat a tenir molta càrrega personal, cregui'm que no és pas la nostra voluntat.

La LGFP té principis fonamentals que la Proposició de llei al meu entendre malmet. Són la unitat, la universalitat, l'annualitat, l'especificitat i la no afectació dels ingressos. Jo penso que, com he dit abans, si aquesta llei s'hagués de retocar es podria retocar, però no desvirtuar trencant-li l'esquelet dels principis fonamentals que penso que fa la Proposició de llei d'ApC.

Però de totes maneres jo m'he fixat molt en l'exposició de motius que acompanya aquesta llei que diu: "ates que la nostra legislació no permet que un govern entrant pugui proposar un pressupost nou a meitat d'exercici, ni tant sols en el cas que es trobi amb un pressupost prorrogat.

Entenent que Andorra necessita que un possible Govern entrant que es trobi en una situació de pressupost prorrogat pugui disposar..." Bé, en el fons entenem el neguit que ha mogut ApC per intentar desbloquejar la situació, però jo penso que hi havia solucions molt més senzilles al nostre entendre. No calia anar a consultar a les fonts eminents que van fer la Constitució, per trobar una solució a aquest problema. Ens trobem, jo entenc, que ApC té una qüestió de mala consciència, és a dir, ApC és qui en la situació parlamentària actual –no hi ha hagut acord, el Sr. Serra ens ha dit que era un *mantra*, però la conclusió ha estat aquesta- s'ha arribat a un punt de les negociacions on no s'arriba a un acord i el Govern, complint la seva obligació, proposa un pressupost i els grups parlamentaris s'han de manifestar al respecte. I aquest pressupost queda aprovat o queda desaprovat com va passar. Aleshores, a mi em sembla que si s'agafa la responsabilitat de no votar el pressupost s'ha d'anar fins al final d'aquesta responsabilitat, de res serveix embolicar la troca i intentar fer una proposició de llei, que ja veiem que a ningú li agrada, constitucionalment complicada, etc. Per justificar un posicionament. Escolti, jo si he dit que aquest pressupost, ni aportant-hi les esmenes necessàries

serà millor que no tenir pressupost, doncs em quedo a casa i no faig una proposició de llei. Això és el que jo hagués fet. Però vostès han opinat d'una altra manera, i els ha semblat que la manera de sortir del toll era aquesta, jo penso que primer hagués tingut la possibilitat de presentar esmenes al pressupost, no en va presentar cap. Clar, vostè sempre ens diu, estem disposats a arremangar-nos i a seure en una taula i posar-nos a treballar. Fer esmenes a un pressupost – jo fa sis anys que sóc parlamentari- i és una de les feines més feixugues que tenim els parlamentaris i els grups parlamentaris. Vostè encara no ens n'ha fet cap.

Si vostè ens n'hagués fet i hagués trobat la manera de, tot i no haver arribat a un acord previ abans de la presentació del pressupost, a orientar aquell pressupost de tal manera que li pogués donar més satisfacció... be, doncs a vostè no li hagués calgut entrar aquesta Proposició de llei. Jo penso que és una qüestió de mala consciència. Vostès amb el posicionament han arribat a provocar una situació i ara la volen arreglar.

Escolti el més fàcil és no arribar-hi a aquesta situació, hi ha solucions intermitges per no arribar-hi, al meu entendre. A més, la manera d'arribar-hi xoca, perquè vostès ens proposen una proposició de llei que jo diria, utilitzant les meves arrels francòfones, és un treball "*backé*", perquè es veu ràpidament que es compona de dos articles, que no té ni en compte les contradiccions que crea la incorporació d'aquests dos articles, en fi.

Jo penso que ara tornarem a tenir la mateixa situació que vam tenir, no sé si aquesta proposta legislativa li servia per reparar el que havia passat en aquest any que ve, però com que ara ens trobem davant un nou pressupost, jo –fent una cosa que sé que a vostè no li agrada gens, perquè ja li vaig fer un cop al principi de legislatura i s'ho va prendre malament, però li dic de forma humil- li donaria un consell. Busqui a fer el màxim d'esmenes possibles al pressupost i miri d'influenciar en el pressupost perquè segur que és millor solució un pressupost de mínims, pactat, corregit, el que faci falta, que no pas tornar a deixar el País sense pressupost per a l'any que ve.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font. Per Govern no hi ha intervenció. Iniciem un nou torn d'intervencions. Si, Sr. Nomen, per Andorra pel Canvi, teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè des del grup parlamentari Socialdemòcrata no ho centra en un tema personal, no! Diu que és un problema de mala consciència, ja em dirà qui la té la mala consciència sinó la persona. Això ja fa molt de temps que s'ha estudiat.

Ens diu que té mala consciència perquè no vol votar el pressupost, no vol fer esmenes. Posem les coses al seu lloc. Nosaltres encara no hem dit que no votem el pressupost. Vostè te prejudicis. Prejutja.

Nosaltres hem dit que si Govern presenta un pressupost que segueix les línies mestres d'allò que ens ha presentat, és a dir, que pretén fer un forat, que necessitarà uns increments d'instruments financers, és a dir, d'un major endeutament, de 300 milions d'euros des del més de setembre fins al mes de desembre de 2011, nosaltres, Andorra pel Canvi, no pot donar suport a aquest pressupost. És més, nosaltres vam manifestar al Cap de Govern i a la comissió negociadora de Govern que nosaltres, davant d'un pressupost amb aquests forats tant importants, no es podia solucionar per la via d'esmenes. El que calia fer és reformes estructurals. I vam dir que estem disposats a fer aquestes reformes estructurals i per això volem un govern d'unitat.

Això és el que vam proposar nosaltres. Vostès diuen, faci esmenes. Miri. Quan una persona té una hemorràgia interna però també s'ha fet una rascada al braç, a mi que em digui posi una "tiritita" al braç... no escolti deixi estar el braç, que té l'hemorràgia interna xiquet. El que has de fer és que t'has d'ocupar de la cosa important. Andorra té una hemorràgia interna que es diu 100 milions d'euros l'any. Per tant, això no s'arregla amb petites esmenes. No és un problema de mala consciència, és un problema de preocupació, i el que estem fent aquí, aquesta proposició de Llei que posem avui sobre la taula, no és per temes personals, ho fem pel bé d'Andorra.

Miri, permeti'm... és a dir, si no es fa res, i Govern segueix amb la seva política de un cop fixada és absolutament inamovible -de presentar un pressupost que genera unes necessitats financeres de 300 milions d'euros des de finals d'enguany fins a 31 de desembre de 2011, amb un dèficit de 105 milions d'euros, amb un forat que es farà enguany entre 70-100 milions d'euros, més unes necessitats de finançament de grans obres de més de 100 milions d'euros- si això no es canvia, haurem de dir no a aquest pressupost. I no és res personal. Com vol que diguem si a un forat d'aquest nivell quan Govern enguany encara no ha estat capaç d'aconseguir ni un euro de nou finançament bancari, perquè encara no l'ha aconseguit. Cada vegada que ho dic el Sr. Ministre s'enfada i em diu que sí, que esta apunt d'aconseguir-ho. La última vegada ens va prometre

que farien una emissió de deute públic similar a la que ha fet la Generalitat. Doncs la Generalitat ja l'ha feta, vostres parlen molt sovint amb el tripartit. Que els expliquin com es fa.

Ara anem al que ens interessa.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, tornem si us plau.

El Sr. Eusebi Nomen:

Si, si, ara tornem, allò del tripartit... se m'ha disparat el cap.

El tema és, fixi's que si no es fa res ens trobarem en una situació de buit legal a l'1 de gener de 2011, si Govern no canvia i presenta un pressupost amb les línies mestres del pressupost que ha planteja.

Si no s'aprovés aquesta Proposició de Llei, que obre una porta de sortida, no ens quedaria altre remei que pretendre anar per dotzaves de dotzaves. Però que ens diu la Llei. Permeti'm que llegeixi el contingut de l'article 22 de la LGFP. Ens diu:

"Si abans d'acabar l'exercici el Consell General no aprova la Llei del pressupost general queden prorrogats" però què queda prorrogat, queda prorrogat "...automàticament per dotzaves parts els pressupostos de l'exercici anterior" és a dir l'1 de gener 2011 quedaria prorrogat el pressupost de l'exercici 2010, però no els tenim, no en tenim, per què?

Perquè el legislador no se li va ocórrer aquesta situació de doble pròrroga.

I diu "...quant a llurs crèdits definitius de despeses corrents", quins són aquests crèdits definitius de despeses corrents en una situació de dotzaves?

I diu "...així com el text articulat de la llei", de quina llei si no tenim llei aprovada?

"...i les diferents bases d'execució." Quines bases d'execució si no les tenim?

Per tant, l'any 2010, no hi ha llei de pressupost, no hi ha pressupostos aprovats, no existeixen crèdits definitius de despeses corrents ja que no es poden acumular els imports de les dotzaves. Per tant el legislador mai havia pensat en un segon any sense pressupost. La llei no contempla aquest escenari de doble pròrroga. Efectivament, l'1 de gener de 2011 no es podran aplicar les disposicions de l'article 22 de la LGFP perquè no hi ha pressupostos de l'exercici anterior, aquesta figura no existeix. El que hi ha és un pressupost 2009 prorrogat en part, però no existeixen uns pressupostos 2010, no existeix una llei de pressupostos 2010, no existeix.

Quins són els imports de crèdits definitius de despeses corrents 2010 sobre els que calcular les dotzaves parts del 2011?

No hi són aquests crèdits. Recordem que les dotzaves de 2010 no són acumulables i per tant no es pot parlar de crèdits definitius per l'any 2010. Així, jo em pregunto com es podrien fer dotzaves parts d'un crèdit no existent. Seria absurd pretendre fer dotzaves parts de les dotzaves parts. I atès que no existeix llei de pressupost 2010 i que l'article 22 de la LGFP estableix que es prorroguen els pressupostos de l'exercici anterior, inclòs el text articulat de la llei, l'any 2011 ens quedem sense articulat de la llei, ja que no hi ha llei de pressupostos 2010 que es pugui prorrogar l'articulat.

Per tant entrem en una situació de buit legal, buit legal, posar Andorra en una situació de buit legal com aquesta, això és temerari!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen, pel grup parlamentari Reformista no hi ha intervenció. Pel grup parlamentari Socialdemòcrata, Sr. Jordi Font, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Només una petita aportació al debat perquè vostè diu que jo prejudic el seu posicionament en front al nostre pressupost. Permeti'm que li digui que això no és exacte. Nosaltres vam tenir una sèrie de reunions en les quals veiem un possible pacte, els vam facilitar totes les dades pressupostàries del nostre pressupost, a les quals es van comprometre que ens tornarien uns fulls de càlcul per fer unes modificacions al pressupost, i va ser llavors quan ens van dir que això no ho podien arreglar i que aquest pressupost no el votarien si no hi havia un govern d'unitat. Com que per altra banda és públic i notori que els senyors de CR no volen fer un govern d'unitat en aquests moments i que segurament el Sr. Cap de Govern ha dit ja que aquesta actuació és insostenible i...

El Sr. síndic general:

Sr. Font, ens podem centrar en el tema?

El Sr. Jordi Font:

Doncs llavors ens trobarem en la situació que un cop no aprovada aquesta proposta de llei que vostè ens presenta avui, qui crearà el buit legal una altra vegada tornarà a ser vostè.

Jo li dic, arremangui's, prepari esmenes al pressupost, i, si més no, proposi un pacte de pressupost de mínims perquè qui entri en la legislatura que ve es trobi amb un pressupost aprovat i pugui tirar endavant aquest país. A nosaltres ens hi trobarà en aquest aspecte, i segurament no caldrà fer invents d'aquest tipus com em sembla que és aquesta llei, tot i que jo no sóc un legislador gaire advertit.

Merci.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font. Hi ha alguna altra intervenció per part de Govern? Sr. Nomen, si s'aporten elements nous li dono la paraula però he constatat que les dues intervencions han portat exactament al mateix. Us dono la paraula però si hem de repetir el mateix i no aportar res de nou al debat li demanaré de passar a la votació. Teniu la paraula.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic. I si m'atreveixo a demanar la paraula és perquè crec que és un debat molt important que tenim aquí a sobre i que s'ha d'aportar més informació.

El grup parlamentari Socialdemòcrata afirma que nosaltres vam dir que no el votariem si no hi ha govern d'unitat. Això és fals. Vam dir que per solucionar el problema cal un govern d'unitat, cosa que és molt diferent.

El Sr. síndic general:

Sr. Nomen, ens centrem en el punt número 8.

El Sr. Eusebi Nomen:

Dit això vaig a allò altre. Però permeti'm que aclareixi aquest punt, per favor.

El Sr. síndic general:

De moment qui dirigeix el debat sóc jo i durant tot aquest torn de paraula ha marxat del tema central que és l'examen i votació de la presa en consideració de la proposició de llei de modificació, s'ha estat parlant del pressupost en dues intervencions, no he tallat. Si que quan he considerat que estàvem sortint, he demanat de tornar al punt. El que demano és, si s'aporta algun element nou al debat, al punt número 8, doncs teniu la paraula. No toca parlar del pressupost, no és avui. Ja tindrem ocasió de parlar del pressupost el dia que es posi a debat el pressupost. Teniu la paraula Sr. Nomen.

El Sr. Eusebi Nomen:

Gràcies Sr. síndic. És precisament per parlar de què passa si no s'aprova el pressupost. Jo no vull parlar del pressupost. Aquesta llei el que fa és obrir una porta en el cas hipotètic en què no s'aprovés el pressupost. Perquè quin serà l'interventor que autoritzarà pagaments sense tenir crèdits pressupostaris. Aquesta proposició de llei, precisament el que permet, és que si l'1 de gener 2011, estessim en una situació sense pressupost i es va a eleccions, el govern que entri, que pot ser perfectament socialdemòcrata, o reformista, o d'Andorra pel Canvi o d'unitat. Ja veig que hi ha gent que no està d'acord amb això. No se si l'he fet més grossa dient un govern d'unitat o d'Andorra pel Canvi, això ja no ho sé. Però el tema és, el govern que entri, si es va a eleccions, com pot treballar sense un pressupost aprovat. La llei que proposem nosaltres permet que aquest govern entrant pugui fer un pressupost que vagi des de la seva presa de jurament fins a final de l'any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Nomen. Hi ha alguna intervenció? Si, Sr. Font teniu la paraula.

El Sr. Jordi Font:

Gràcies Sr. síndic.

Vostè ha dit repetides vegades que aquesta proposició de llei seva obre la porta... Jo diria que obre la porta a fer malbé una llei que fins ara ha demostrat la seva solvència durant gairebé 14 anys. Jo penso que val més que ens abstenim.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font. Passarem doncs a la votació del text.

Vots a favor de la presa en consideració de la Proposició de llei. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

3 vots a favor, 14 vots en contra i 11 abstencions.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, del resultat, no es pren en consideració la Proposició de llei i queda closa la tramitació parlamentària.

Passem al punt novè de l'ordre del dia.

9. Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades dels treballs d'emergència per evitar la contaminació del riu d'Arinsal com a conseqüència d'un vessament accidental de gasoil.

L'informe de la comissió legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicada en el Butlletí número 60/2010 del 18 d'octubre. Per exposar l'informe intervé la Sra. Olga Adellach, nomenada ponent per part de la Comissió. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 14 d'octubre, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, em va nomenar ponent del Projecte de llei de suplement de crèdit per finançar les despeses derivades dels treballs d'emergència per evitar la contaminació del riu d'Arinsal com a conseqüència d'un vessament accidental de gasoil, i com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en el decurs de la reunió celebrada el mateix dia 14 d'octubre del 2010 va analitzar el Projecte de llei, així com l'esmena presentada per part del Grup Parlamentari Andorra pel Canvi, la qual no va ser aprovada.

Del debat i del resultat de la votació de l'esmena se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta cambra.

Gràcies, Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach. Havent formulat el grup d'Andorra pel Canvi una reserva d'esmena, es proposa procedir al debat i votació de l'article que ha estat objecte de la reserva d'esmena, i continuar posteriorment amb les altres parts del text.

Intervé per defensar la reserva d'esmena el Sr. Carles Enseñat. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, per fer-ho entenedor i curt, estem davant d'un vessament accidental de gasoil, mentre s'emplenava un dipòsit d'un particular. Aquest accident va comportar la necessitat d'uns treballs d'emergència per tal d'evitar una contaminació del riu d'Arinsal.

No pot ser que, com diu Govern en l'exposició de motius de la llei, no s'hagi pogut determinar el causant dels danys, i, per aquest motiu, Govern hagi de pagar aquestes despeses.

Així, i encara que no pugui determinar-se un causant per via de la imputació subjectiva, existeix una culpa objectiva del causant de la contaminació. Existeixen responsabilitats, compartides o no, però hi ha responsabilitats. I han de ser aquests responsables els que es facin càrrec d'aquestes despeses. I en cap cas, el Govern, amb els diners de tots els ciutadans, ha de pagar la negligència d'uns particulars.

A demés, estem davant d'un acte administratiu que pot ser recorregut, però que en cap cas, aquest recurs, suspendria l'execució, i per tant, les despeses s'haurien de finançar amb aquests ingressos i mai incrementant el deute de l'Estat.

Per tot l'exposat, Andorra pel Canvi demana es prengui a bé considerar la reserva d'esmena que presentem avui davant del Consell, que d'altra banda va ser debatuda en la Comissió legislativa i va obtenir el vot favorable de tota l'oposició parlamentària.

Per últim, i no volent allargar massa aquesta defensa, entenem que la vicepresidenta de la Comissió legislativa de Sanitat i Medi Ambient, s'abstindrà en la votació de la reserva d'esmena, de la mateixa manera que va abstenir-se de participar en la reunió de la setmana passada de dita Comissió, i de la votació de l'esmena d'Andorra pel Canvi, que va presentar, doncs és l'advocada d'uns dels possibles causants de la contaminació. Fet que d'altra banda, si més no, trobem singularment coincident. D'una part, el fet que la vicepresidenta de la Comissió hagi hagut d'abstenir-se tant de la Comissió legislativa com de la votació de l'esmena d'ApC, doncs assessora al possible causant dels danys. D'altra part, la impossibilitat del Govern de determinar un possible causant dels danys. Irònic si mes no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat. Govern desitja intervenir?

El Sr. Ministre Vicenç Alay:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com molt bé ha dit el Sr. Enseñat en aquesta introducció, el Projecte de llei es refereix a un vessament i al suplement de crèdit que ha de cobrir les despeses que ha ocasionat. O sigui que, d'entrada, hi ha dos elements al darrera d'aquest Projecte de llei. Un, el component ambiental, el s efectes del

vessament, les mesures correctores etc. I l'altre el tema estrictament financer, els mecanismes per poder afrontar la despesa que han ocasionat aquestes actuacions.

Bé, tot i que el Sr. Enseñat hagi anat molt enllà, massa enllà en la seva exposició, després tindrem ocasió de parlar-ne, em centraré primerament en les qüestions directament a la reserva d'esmena formulada pel grup parlamentari d'Andorra pel Canvi, és a dir, les qüestions financeres.

Estrictament, i pel que fa al pressupost. L'aplicació del principi repercussió econòmica de les despeses al causant del vessament, suposa l'ingrés efectiu de la quantitat que reclama el causant del vessament per finançar els crèdits que amplien el pressupost de despesa, i que s'han de destinar al pagament de les factures de l'empresa que ha dut a terme l'empresa que ha dut a terme les actuacions d'emergència.

És cert que la Llei general de les finances públiques preveu la figura del crèdit ampliable contra ingressos de l'article 25 i vinculants, per resoldre situacions d'aquest tipus, a l'empara, en aquest cas del vessament, de l'article 4 del Reglament de sòls contaminats, del 17 de febrer de 2010. No obstant això, és requisit indispensable, i ho subratllo, disposar de l'ingrés extraordinari per part del causant de la contaminació, perquè Govern pugui aprovar aquesta modificació pressupostària. Si no és possible l'ingrés efectiu de la quantitat, en el cas que ens ocupa, l'executiu pot tramitar un suplement de crèdit, un cop vista la inviabilitat de finançament mitjançant la transferència de crèdit.

El Govern va descartar l'opció de finançar el suplement de crèdit mitjançant una major recaptació d'ingressos perquè en el moment en què es va aprovar el Projecte de llei corresponent, el 27 de maig de 2010, era poc provable de que es pogués disposar d'aquest ingrés en uns terminis breus, cosa que aquesta opció de finançament vulnerava el principi pressupostari. És a dir, les despeses pressupostàries han d'equivaldre als ingressos. Si s'augmenta l'estat de despeses o bé s'ha de minorar una despesa del mateix import exactament o bé s'ha d'augmentar l'estat d'ingressos per l'import de la despesa.

Entre les raons que avalaven aquesta decisió, cal citar i les enumero, primer, que en aquell moment, i segueix sent un element a debat, encara que a vostè no li sembli, encara no s'havia determinat el causant de la contaminació. Segon, que el risc de danys ambientals era realment important, i exigia decisions urgents. Tercer, que semblava improbable que les actuacions a fer les poguessin assumir immediatament cap dels possibles responsables. I

finalment, que es preveia que la durada dels treballs podien ser relativament llargs, 6 mesos, encara s'hi esta treballant a hores d'ara.

A data d'avui, en el moment de debatre aquest suplement de crèdit, aquesta opció de finançament, mitjançant una major recaptació d'ingressos respecte als previstos, continua sent tècnicament inviable, perquè suposaria suplementar el pressupost de despesa en base a un ingrés que el Govern encara no disposa. Subratllo aquest encara pel fet que el Govern ja ha iniciat els tràmits legals pertinents per reclamar el seu cobrament. Hi ha una declaració de sòl contaminat, de fet n'hi ha dues, una que es notificarà immediatament i una segona que penso que es podrà tancar aquesta setmana.

En conseqüència, el tràmit ha seguit en tot moment el curs normal i pel que fa a la reserva d'esmena en discussió hem de dir que l'opció de finançament que proposa ApC, vulnera, a la data d'avui, el principi d'equilibri pressupostari i no és doncs conforme a llei.

En base a això, doncs, jo em permeto demanar al grup parlamentari que ho retiri, per una qüestió estrictament tècnica, i evidentment que voti la Llei.

Això és el que tenia preparat perquè contava que l'esmena s'havia de referir, vist el seu enunciat, necessàriament a aquest concepte. Em permeto fer-li un comentari. L'esmena que vostès proposen diu "aquest suplement de crèdit es finança mitjançant una major recaptació d'ingressos respecte els previstos", ja li ho he dit, aquesta solució és absolutament inviable en el marc de les nostres lleis de finances públiques.

Després he dit que li anava a fer un petit comentari. Francament em costa d'entrar-hi perquè no m'agradaria, vostè esta parlant de qüestions judicials que no estan en aquest moment sobre la taula, i en tot cas, jo li he de dir, i això si que li puc dir, és que el projecte de llei, la voluntat que vam tenir quan el vam redactar va ser de que fos tan transparent i explícit que deixes completament fora de cap marge de dubte alguna de les qüestions que vostè ha posat.

Hi ha una actuació que s'ha de prendre per raons d'emergència, estan perfectament avalades a partir del que diu la Llei de Residus i el que diu el Reglament de Sòls contaminats. Hi ha un avenç de fons que es produeix en aquest context d'urgència i d'incapacitat dels contaminants, de les dues empreses implicades en la contaminació, que ja sabem qui és, segur que ja sabem qui és. Doncs hi havia aquesta exigència i vam fer un avenç de fons i tenim estipulat en el propi document el procediment de cobrament que s'ha de produir, evidentment, en el respecte de la llei. I així es farà. Es farà

tranquil·lament dins el procediment establert i en breus terminis.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Ministre. Pels grups parlamentaris, pel grup parlamentari Reformista, Sra. Olga Adellach, teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Gràcies Sr. Síndic.

El nostre grup parlamentari serà conseqüent amb la posició que es va adoptar a la Comissió legislativa de Sanitat i Medi Ambient el passat 14 d'octubre i per tant votarem a favor de la reserva d'esmena.

El nostre vot favorable a aquesta reserva d'esmena és en el sentit de que el suplement de crèdit es financi via una major recaptació d'ingressos i no via la partida pressupostaria d'interessos de deute públic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach. Pel grup Socialdemòcrata, Sr. Albert Font, teniu la paraula.

El Sr. Albert Font:

Gràcies Sr. síndic.

En gran manera em remeto al que acaba de dir el Sr. Ministre sobre el contingut tant de la reserva d'esmena com del Projecte de llei. I això ja ho vam explicar en comissió, de que efectivament era impossible determinar les responsabilitats de manera feaent, de manera indiscutible, sobre els causants potencials d'aquest vessament. Sembla ser que només ho pot fer el grup d'Andorra pel Canvi, que substituint-se en l'Administració de Justícia sap qui és el responsable i ja prejutja, primer, sobre això, i segon de què hi podria haver -i és això el que més m'ha molestat dins d'aquesta intervenció- com una llicència o dubte sobre la honorabilitat d'aquestes persones que fan, o no fan part de la comissió, i que tinguessin una obligació arrel de la seva actuació, o arrel de la seva posició política com a votants o no de la seva reserva d'esmena. Tot això per dir que de moment no se sap qui són els responsables, doncs el Govern no sap a qui carregar les costes. Govern no solament té la voluntat, sinó que té la obligació de carregar les costes d'aquest vessament als responsables quan se sàpiguen i només quan se sàpiguen. A partir d'aquest moment nosaltres considerem que aquesta reserva d'esmena no és

pertinent, ja ho ha dit el Sr. Ministre, raó per la qual els membres del nostre grup parlamentari no la votaran i si que donaran suport a aquest Projecte de llei.

Gràcies per la vostra atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font. Senyor Enseñat.

El Sr. Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Perdoni Sr. Font però en cap cas dubto de l'honor de la Sra. Vicepresidenta de la Comissió, tot el contrari, justament la honro per determinar que no assisteixi a una votació per no implicar-se en aquest cas i justament trobo l'actuació més correcta que ha de fer un conseller general en aquests casos, i entenem i per això ho he exposat, no l'acuso, sinó que entenem que farà el mateix en aquesta sessió del Consell.

Per altra banda no m'ha quedat ben bé entès per part del grup parlamentari diuen que no saben el causant, per part de Govern diuen que si que coneixen el causant. Hi ha responsabilitats, objectives o subjectives, però hi ha responsabilitats, per tant, no és que sigui culpable d'aquests fets. El vessament no s'ha creat per aquesta persona expressament, per tant no hi ha dol, però si que hi ha una negligència en aquest cas. I per tant el causant d'aquests danys, per imputació subjectiva o objectiva, depenent si hi ha un dol o no hi és, ha de tenir una responsabilitat sobre aquestes causes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra paraula? Passarem doncs a la votació de la reserva d'esmena.

Vots a favor de l'esmena. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, del resultat, cal procedir a una segona votació.

Vots a favor de l'esmena en segona votació. Vots en contra en segona votació. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista doncs, de la votació, queda desestimada l'esmena i queda el text tal com ha sortit de la Comissió.

Si senyor Rodríguez, teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Avui el grup parlamentari ha votat en el mateix sentit i en la mateixa manera que va votar en la Comissió, tal com ha dit la representant de CR que faria. Només volia aclarir això.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Rodríguez, doncs acabat el debat i votació de l'esmena procedim al debat i votació de les altres parts del text. Pels grups parlamentaris, Andorra pel Canvi, senyor Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, deixi'm portar a aquest Consell l'afirmació que la senyora consellera Anna Dolsa va expressar en l'última sessió quan va dir que ApC sols defensa interessos partidistes. Hom podria veure en aquesta trama no sols la defensa d'interessos partidistes del PS sinó la defensa dels seus interessos privats i professionals, en detriment del bé comú, cosa que està del tot allunyat d'una actuació legítima del càrrec de conseller general, i per tant ja no tan sols el nostre vot serà negatiu al present Projecte de llei, doncs crea més deute per l'Estat, sinó també perquè el nostre sentit d'ètica queda lluny, massa lluny d'actuacions com les exposades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Enseñat. Pel grup parlamentari Reformista, Sra. Adellach teniu la paraula.

La Sra. Adellach:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Reformista ha examinat aquest Projecte de llei de suplement de crèdit. Es tracta d'un suplement de crèdit d'un import de 66.175,20 euros que es finança mitjançant la partida pressupostària "interessos de deute públic" i que va

destinat a fer front a les despeses derivades dels treballs d'emergència per evitar la contaminació del riu d'Arinsal.

Del que es desprèn de l'exposició de motius que acompanya el Projecte de llei, Govern va actuar per tal d'evitar la contaminació del riu d'Arinsal, i es van declarar d'emergència les actuacions necessàries per contenir l'hidrocarbur present al subsòl, d'acord amb el que estableix la Llei de la contractació pública.

A més, el Govern va aplicar l'article 53 de la Llei de residus per tal d'adoptar una sèrie de mesures provisionals, a fi d'evitar la continuïtat del dany ocasionat i minimitzar els riscos.

Aquest és un suplement de crèdit que es finança com he dit a l'inici de la meua intervenció via interessos de deute públic i per tant, som conscients que no obeeix a una bona gestió i tampoc no obeeix a la contenció de la despesa pública.

Tant mateix, a aquest Projecte de llei de suplement de crèdit, el Grup Parlamentari Andorra pel canvi hi va presentar una esmena de tal manera que es proposava que el suplement de crèdit es financés mitjançant una major recaptació d'ingressos respecte als previstos.

Tenint en compte que tal com s'estableix també en l'exposició de motius i d'acord amb l'article 4 del Reglament de sòls contaminants, el ministeri responsable del medi ambient pren pel seu compte les accions previstes en el Reglament a càrrec del responsable, sense el perjudici de l'aplicació del principi de repercussió econòmica de les despeses de tot tipus que hi ha hagut. I esperem per tant que s'apliqui aquest principi.

I Tenint en compte, com acabo de dir, que l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Andorra pel Canvi establia que el suplement de crèdit es financés via una major recaptació d'ingressos.

El nostre Grup Parlamentari en la Comissió de Sanitat i Medi Ambient, com també he dit anteriorment, va votar a favor de l'esmena, però aquesta no va prosperar i avui nosaltres som conseqüents amb el que vam fer en la Comissió i per tant, no podem votar a favor d'aquest de llei.

Gràcies Sr. Síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sra. Adellach.

Pel grup parlamentari Socialdemòcrata. Sr Albert Font teniu la paraula.

El Sr. Albert Font:

Gràcies Sr. síndic.

Un cop rebutjada aquesta esmena queda el Projecte de llei com estava i com diu el Projecte, com he dit abans i com ha dit el Sr. Ministre, el Govern té no només la intenció sinó l'obligació de repercutir aquestes costes als causants o als responsables, diguem-ne com vulguem, però de fet a les persones que han intervingut en aquest accident o incident, de caire ecològic. És a dir que això no és un increment de la despesa entès com a tal. Primer s'ha hagut de fer front a la urgència, doncs s'ha hagut de fer un avenç de fons, ningú el discuteix ni en aquesta cambra ni fora d'aquesta cambra. I a partir del moment en què s'ha fet aquest avenç de fons s'ha de legitimar, diguem-li comptablement, diguem-li pressupostàriament, diguem-li com vulguem, però s'ha de legitimar d'alguna manera que, esperant la recuperació d'aquests mateixos fons per part dels causants d'aquest sinistre, s'hagi de documentar. Això vol dir, doncs, que els membres del nostre grup parlamentari votaran a favor d'aquest Projecte de llei.

Dit això no puc fer més que tornar-me a elevar, tant de manera política com intel·lectual com moral amb els mals entesos que la intervenció del conseller d'Andorra pel Canvi ha tornat a deixar anar dins d'aquesta intervenció. Aquí no hi ha hagut, pensava, francament, que un vessament de gasoli no donaria per parlar tant, i lamento que s'hagi agafat aquesta tessitura dins d'aquest debat.

Gràcies per la vostra atenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. Font. Passarem doncs a la votació de la resta del text.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Constatat doncs, un empat procedirem a una segona votació.

Vots a favor. Vots en contra. Abstencions. Recompte.

La Sra. Mariona González:

14 vots a favor i 14 vots en contra.

El Sr. síndic general:

A la vista del resultat declaro doncs, refusat el Projecte de llei en la seva totalitat vist que l'article que quedava no té sentit tot sol.

S'aixeca la sessió.

(Són les 20:20 h.)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877